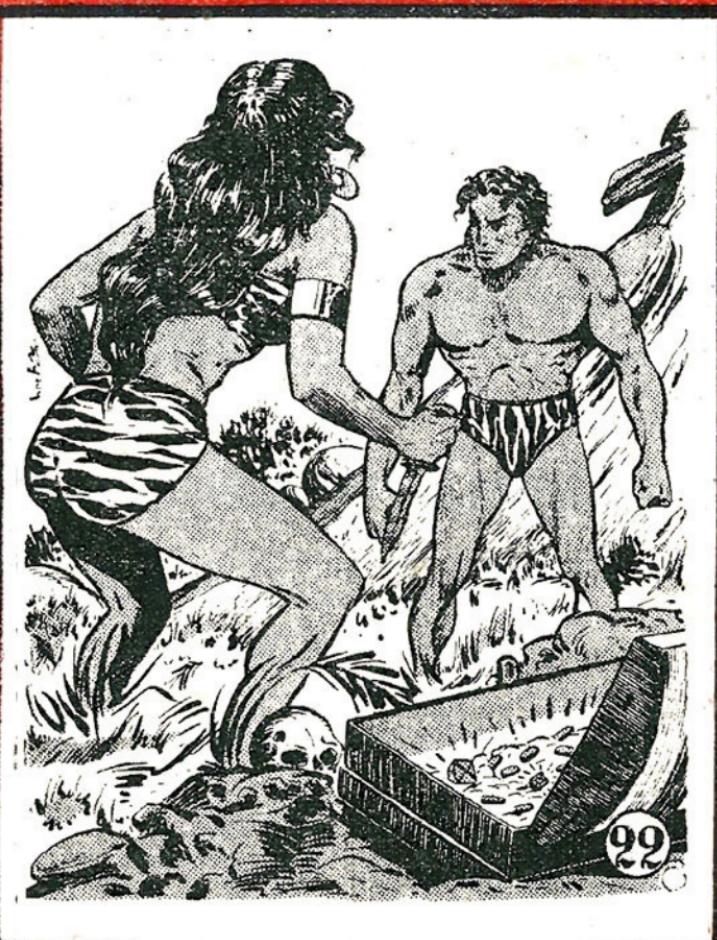

ΓΚΑΟΥΡ ΤΑΡΖΑΝ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ
ΤΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ΝΙΚΟΣ Β. ΡΟΥΤΣΟΣ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ΝΥΧΤΕΡΙΝΟΣ
ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ

Με σάνυχτα
στή Νέα 'Υόρ-
κη..

Αέρας δυνατός. Ψιλό, τσου-
χτερό χιονόνερο. Άραιοι διαβά-
τες στήν κεντρική λεωφόρο. Μι-
κρή κίνηση και στά τροχοφόρα.
Οι πόλισμαν τής τροχαίας έχουν
ξυλιάσει πάνω στά βάθρα τους.

Έλατε μαζί μου... Κατεβαί-
νοντες στ' άπέραντα υπόγεια θεό-
ρατου ούρανοεύστη. Βρισκόμα-
στε σ' ένα παράξενο έπιστημο-
νικό 'Εργαστήριο.

'Ο θόντωρ Τάλλ έργαζεται

Πρωτότυπο κείμενο
NIKOY B. ROYTSOU

σκυμμένος σε με-
γάλο τραπέζι.
Μπροστά του
μια άλοκοτη ή-
λεκτρική συ-

σκευή. Γύρω μπουκαλάκια. σω-
λήνες, ζυγαριές άκορβείας. Κι'
όλλα χημικά σύνεργα...

Είναι μεσόκοπος άνθρωπος.
Μαργαριταριά και γένεια. "Όψη¹
σατανική. Παράστημα περήφανο.
Άθλητικό!

Κάθε τόσο άνασηκώνει τό κε-
φάλι. Ρίχνει άνυπόμονες ματιές
στήν πόρτα. Συμβουλεύεται και
τό ρολόϊ του χεριού του. Είναι
φανερό πώς κάποιον περιμένει.

Κάποιον ποὺ ἀργεῖ νὰ φανεῖ...

Καὶ νά : Ξαφνικὰ τὸ πόμολο τρίζει. 'Η πόρτα τοῦ 'Εργαστηρίου ἀνοίγει ἀργά... "Ἐναςτοματώδης ἀνθρώπος, ως πενήντα χρόνων, παρουσιάζεται. Κλείνει μὲ προσοχὴ τὴν πόρτα. Προχωρεῖ διστακτικά. . .

"Ο δόκτωρ Τάλλ πετιέται δρόδος. Τὸν ὑποδέχεται μ' ἐνδιαφέρον :

— 'Ο κύριος Μπάζιλ ; Σεῖς ποὺ τηλεφωνήσατε ;

— 'Ο ἐπισκέπτης μουρμούριζει :

— Ναι, ἔγω.. . Μήπως σᾶς ἐνοχλῶ ;

— Παρακαλῶ. Καθίστε κύριε. Θὰ πάρετε ἔνα κονιάκ.. . Παγυνιά ἀπόψε ! "Ετσι δὲν εἶναι κύριος Μπάζιλ ;

Πίνουν δυὸς μεγάλα ποτήρια δυνατὸ κονιάκ.. . Κουβεντιάζουν γιὰ λίγο πάνω σ' ἀσχεια θέματα.

"Ο σατανικὸς ἐπιστήμονας φαίνεται βιαστικός. 'Ανυπόμονος. Ρωτάει κάπως ἀπότομα :

— Λοιπόν, κύριε Μπάζιλ ; Σὲ τὶ δφείλω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσω ;

"Ο ἄγνωστος νυκτερινὸς ἐπισκέπτης ἀνάβει δεύτερο τοιγάρο. Τραβάει λαίμαργα δυὸς - τρεῖς ουρφιξιές. Ξεροβήχει. Τοῦ ἔξηγει:

— Δόκτωρ Τάλλ ! .. "Ολος ὁ κόσμος ἔρει πὼς εἴσαστε δι μεγαλείτερος ἐπιστήμονας τοῦ αἰώνος μας. Τίποτε γιὰ σᾶς δὲν είναι ἀκατόρθωτο ! ..

"Ετσι ἥρθα κι' ἔγω νὰ σᾶς ξητήσω μιὰ χάρη. Θὰ πληρώσω δσα μοῦ πείτε.. .

"Ο Τάλλ μουρμούριζει σιλλογισμένος :

— Είμαι πρόθυμος νὰ σᾶς ἔξυπηρτησω. Φτάνει νὰ είναι κάτι

ποὺ περγάρει ἀπ' τὸ χέρι μου. . .

— Ο Μπάζιλ συνεχίζει :

— "Ακούσα νὰ λένε πώς ἔχετε ἐφεύρει μιὰ παράξενη χημικὴ σύνθεση. Μπορεῖτε ν' ἀλλάξετε τὴν μορφὴ ἀνθρώπων καὶ ζώων. Νὰ μεγαλώνετε ἀπεριόριστα τὶς διαστάσεις τους. Νὰ τοὺς κάνετε παντοδύναμους ! "Ατρωτούς ! 'Ακόμα λένε πὼς ἔχετε τὴ δύναμη νὰ κάνετε κάποιον νὰ ἔξομολογίέται κάθε μυστικό του. Κάθε κουφὴ του σκέψη.. . "Ε, λοιπόν αντές τὶς δυὸς ίκανότητες θέλω νὰ μοῦ δώσετε.. .

— Ο δόκτωρ ρωτάει, ἀδιάφορα τάχα :

— Σὲ τὶ πρόκειται νὰ χρησιμοποιήσετε τὰ δύο αὐτὰ μυστικά μου ;

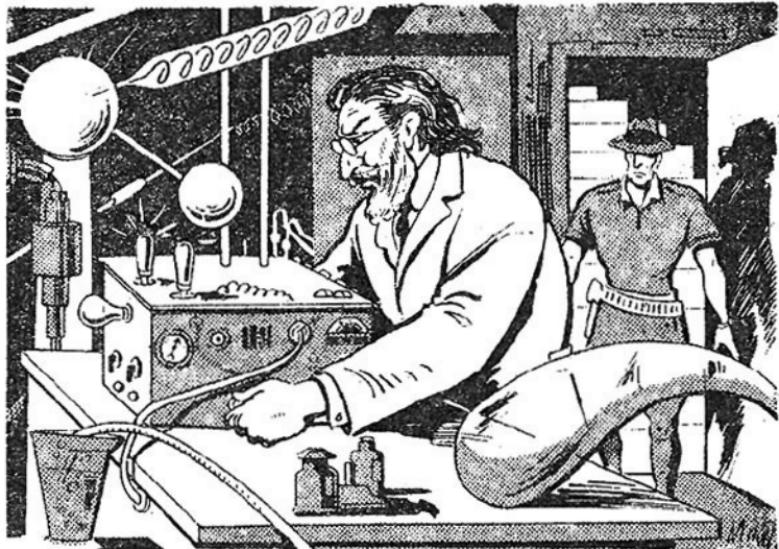
— Ο νυχτερινὸς ἐπισκέπτης ἀποκρίνεται. "Ομως μιλάει ἀργά. Διστακτικά. Κουπιάζει πολὺ γιὰ νὰ διατυπώσει κάθε φράση του. Σάν λά μὴ λέει τὴν ἀλήθεια :

— "Έχω πολλοὺς καὶ πανίσχυρους ἔχθρούς. . . 'Υποψιάζομαι πὼς κι' αὐτὴ ἀκόμα ή γυναίκα μου είναι μὲ τὸ μέρος τους. . . "Έχω πάρει τὴν ἀπόφαση νὰ τοὺς ξεσκεπάσω. . . Ν' ἀποκαλύψω τὰ ὑπουρλα σχεδία τους. . . Τὴ σκοτεινὴ δράση τους. . . "Υστερα νὰ τοὺς τιμορήσω σκληρά ! ..

Τὰ διαπεραστικὰ μαῦρα μάτια τοῦ σατανικοῦ 'Επιστήμονα, τὸν κυρτάζουν γιὰ λίγο παράξενα. Λίσπιστα. 'Εξεταστικά. . .

Τέλος χαμογελάσι καλοκάγαθα:

— Μάλιστα, ἀγαπητέ Μπάζιλ.. . Θὰ σᾶς παραχωρήσω καὶ τὰ δυὸς αὐτὰ μυστικά μου. Μονάχα νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ μὴ δεχτῷ πληρωμὴ γι' αὐτό. Είσθε

Ξαφνικά, τὸ πόλιολο τρίζει. Η πόρτα τοῦ ὑπόγειου 'Εργαστηρίου, ἀνοίγει: ἀργά... Ἐνας παράξενος ἄνθρωπος παρουσιάζεται.

Ἔνας δυστυχισμένος ἀνδρωπος. Η ὑπόθεση ποὺ θέλετε νὰ τὰ χρησιμοποιήσετε, δὲν είναι κερδοσκοπική. Σάν επιστήμονας ἔχω ὑποχρέωση νὰ βοηθήσω ἔνα συνάνθρωπό μου ποὺ βρίσκεται σὲ τόσο τραγική θέση!.. Μείνετε ἥσυχος λοιπόν... Τὸ ξεούλετα-σμα κι' ἡ τιμωρία τῶν ἔχθρῶν σας, δὲν θ' ἀργήσει νὰ γίνει... Στὸ μεταξὺ δὲς πιοῦμε κι' ἀλλο ἔνα κονιάκ. Αὐτή τὴ φορά, στὴν ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ σας!..

Σηκώνεται. Προχωρεῖ πάλι στὴ γωνιά ποὺ βρίσκεται τὸ μικρὸ τραπέζικο μὲ τὰ ποτά. Γεμίζει δύο ποτήρια κονιάκ. Στὸ ἔνα ἀτ' αὐτὰ σίγκνει μὲ τρόπο κάπιο μικρὸ λευκὸ χαπάκι. Γνοῖςει. Τὸ

ποτήρι αὐτὸ τὸ προσφέρει στὸν Μπάζιλ. Ἐκεῖνος πίνει ἀνύποτος.

Περγάνε λίγες οτιγμές. Τὰ μάτια τοῦ νυχτερινοῦ ἐπισκέπτη ἀρχίζουν νὰ λάμπουν παράξενα. Ή ἐκφρασή του ζωηρεύει.

Στὰ χείλια τοῦ δόκτορα Τάλλ, διαγράφεται τώρα σατανικὸ καμόγελο. Τὸν ρωτάει :

—Γιὰ διαναπέσμου λοιπόν, ἀγαπητέ, γιατὶ θέλεις ν' ἀποκτήσεις τὶς δύο αὐτές μαγικές ἴκανότητες; Σὲ τὶ θὰ τὶς χρησιμοποιήσεις; Ποιός εἶναι ὁ πράγματικὸς σκοπός σου;

Ο Μπάζιλ φαίνεται πὼς ἔχει ξεχάσει τὶ τοῦλεγε πρὶν ἀπὸ λί-

γες στιγμές. Ἐκμυστηρεύεται τάχα :

— Στή Ζούγκλα βρίστεται ἔνας ἀτίμητος θησαυρός !... Εἰν' ἔνα μεγάλο σιδερένιο κιβώτιο. Γεμάτο τεράστια διαμάντια. Μ' ἔνα μονάχ' ἀπ' αὐτά, θὰ μποῦσε κανεὶς ν' ἀγοράσει τρεῖς οὐρανοξύντες ἐδῶ στή Νέα 'Υδραι ! Ο θησαυρός αὐτὸς είναι θαμμένος σὲ κάποια ἄγρια περιοχή. Πολὺ κοντά στή σπηλιά τοῦ Ταρζάν. Λένε πώς τὸν είχε κρύψει ἐκεὶ κάποιος τερατόμορφος θιαγενῆς μάγος. Οἱ καννίβαλοι τῆς Ζούγκλας τὸν λέγαν «Στοιχείο». Τὸ «Στοιχεῖο» αὐτὸ πέθανε τώρα. "Αλλοι πιστεύουν πώς τῆς πῆρε μαζί του τὸ μεγάλο μυστικό. "Αλλοι λένε πώς ὁ Γκαούρ κι' ὁ Ταρζάν ξέρουν τὸ κρυφό σημεῖο ποῦνται θαμμένα τ' ἀτίμητα διαμάντια. Αὔριο κιδλας φεύγω μ' ἔνα καράβι γιὰ τὴν Ἀφρική. Λογαριάζω νὰ φτάσω στή βαθιά ἀνεξερεύνητη Ζούγκλα. Στὴν περιοχὴν ποὺ ζοῦν διευκός κι' ὁ μελανός γιγαντας. "Αν καταφέρω νὰ βρῶ τὸν θησαυρό, θὰ γνίσω ὅ πλουσιώτερος ἀνθρώπος τοῦ κόσμου !

Ο σατανικὸς Τάλλα παρακολούθει μὲ προσοχὴ τὴν ἐκμυστήρευση τοῦ ἐπισκέπτη του. Τὸ λευκὸ χαπάκι ποὺ ἔρριξε στὸ κονιάκ, ἔχει κάνει τὸ θαύμα του. Χάρις σ' αὐτὸ δ Μπάζιλ ἔξομολογείται τὸ μεγάλο μυστικό του.

Ο μεσόκοπος ἐπιστήμονας σηκώνεται τώρα. 'Ανοίγει κάποιο ἄπ' τὰ συρτάμα τοῦ μεγάλου τραπέζιου. Βγάζει μέσα ἔνα δεύτερο χάπι. Είναι δραστικὸ δηλητήριο. Φέρνει τὸ θάνατο μέσα σὲ λίγες στιγμές. Τὸ προσ-

φέρει στὸν ἄγνωστο. Τοῦ λέει ψέμματα :

— Μ' αὐτὸ γίνεται ἡ τρομαχτικὴ μεταμόρφωση ἀνθρώπου και ζώων. Μπορεῖς νὰ τὸ καταπιεῖς. Νὰ δοκιμάσεις κι' ὁ ἴδιος τ' ἀποτελέσματα τινού.

Ο Μπάζιλ δὲν δείχνει ἐπιποτούνη. 'Αρνιέται νὰ τὸ πάρει.

— Δὲν πειράζει. Θὰ τὸ δοκιμάσω πρῶτα σ' ἔνα ζώο...

Τὰ μάτια τοῦ σατανικοῦ ἐπιστήμονα σκοτεινάζουν. Τὸ πρόσωπό του παίρνει ἄγρια ἔκφραση. Σφίγγει μ' ἀφάνταστη λύσου τη γοσινιά του. Τοῦ δίνει τρομερό χτύπημα στὸ κεφάλι.

Ο ἄγνωστος ἐπιστήμονης σοριάζεται κάτω ἀναίσθητος !

Ο δόκτωρ Τάλλα φαίνεται βιαστικός. Τὸν πιάνει ἄπ' τὰ πόδια. Τὸν σέργνει ο' ἔνα πλαίνυ μικρὸ δωμάτιο. Είναι λουτρό...

Μὲ μεγάλη δυσκολία σηκώνει τὸ βαρὺ κορμὶ τοῦ ἀναίσθητου Μπάζιλ. Τὸ ρίχνει στὸ πορσελανένιο μπάνιο.

Αμέσως ξαναγυρίζει στὸ 'Εγγαστήριο. Πιάνει μιὰ μεγάλη γυαλινή δαμιζάνα. Γεμάτη ὡς ἐπάνω μὲ κάποιο σκούρο ηγρό. Τὴ φέρνει στὸ μπάνιο. 'Αδειάζει τὸ περιεχόμενό της στὸ λουτήρα.

Τὸ ίγρο είναι ἀφάνταστα δραστικό. Τὸ κορμὶ τοῦ νυχτερινοῦ ἐπισκέπτη διαλύεται. Σὲ λίγες στιγμές ἔχει ἔξαφανιστεῖ. Τίποτα πιά δὲν ύπάρχει ἄπ' τὸν ἀμοιδό Μπάζιλ. Μονάχα ποὺ τὸ ίγρο μέσα στὸ μπάνιο, είναι τώρα πιὸ πηχτό.

Ο δόκτωρ Τάλλα τραβάει ἀτάραχος μιὰ μπρούτζινη ἀλυσσιδι-

έσαι. Ανοίγει τήν αποκέτευση τοῦ νεροῦ.

Ο λοιτήρας ἀδειάζει στὴ στιγμή. Τὸ πυκνόθευστο μακάβριο περιεχόμενό του χύνεται στοὺς ἀτέλειωτους υπόνομούς τῆς ἀπέραντης μεγαλούτολης.

Οὗτε γάτος, οὔτε ξημιά!

Ο ἄμιορος Μπάζιλ, ὁ παράξενος νυχτερινὸς ἐπισκέπτης τοῦ ὑπόγειου 'Ἐργαστηρίου', ἔχει ἐξαφανιστεῖ γιὰ πάντα. Κανένα σημάδι, κανένα ἵχνος ἀπ' ἂπαντα ἔγκλημα, δὲν θὰ βρεθεῖ ποτέ. Ομως ὁ κακοῦργος ἐπιστήμονας ἔχει μάθει πιὰ τὸ μεγάλο μυστικό του.

Μὲ τὰ φτερὰ τῆς φαντασίας

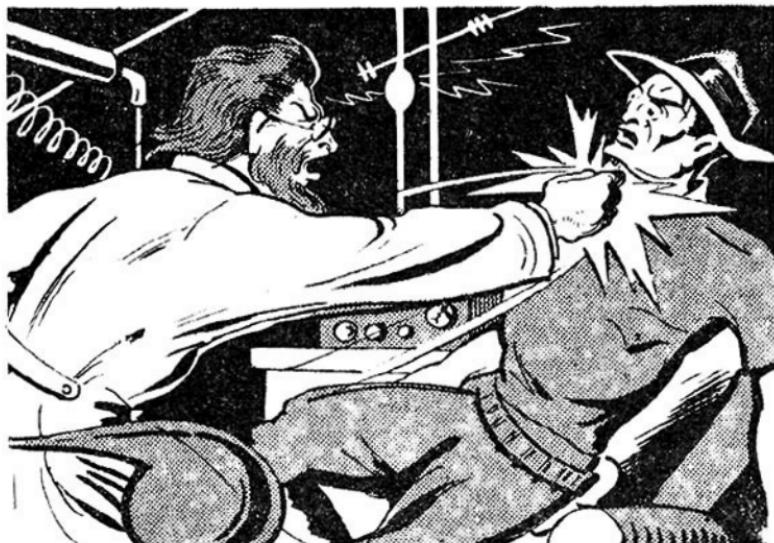
μας πετᾶμε τώρα ἀπ' τοὺς οὐρανοβόστες τῆς Νέας 'Υδροκη. Φτερουγίζομε πάνω ἀπὸ πέλλαγα κι' ὠκεανούς. Φτάνουμε πάλι στὴν ἀγαπημένη μας Ζούγκλα...

ΑΝΕΞΗΓΗΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ

"Ἔχουν περάσει ἀπὸ τότε πάνω ἀπὸ τρεῖς μῆνες.

Πρωι.

'Ο Ταρζάν κι' ἡ Τζέιν φτάνουν ἀλιμιασμένοι στὴν κορφὴ τοῦ περήφανου 'Ελληνικοῦ βουνοῦ. 'Ο Ποκοπίκο, λίγο πριν ξημερώσει ηρθε στὴ σημιλιά τους. 'Απ' αὐτὸν ἔμαθαν γιὰ τὴν ἀνεξήγητη ἐξαφάνιση τοῦ Γκαούρ. 'Ο μελαγχός 'Ελληνας γίγαντας

Τὸ πρόσωπο τοῦ σατανικοῦ ἐπιστήμονα παίρνει ἀγριὰ ἐκφραση! Σφίγγει μὲ λύσσα τὴ γραθιά του . . .

έχει χαθεῖ ἀπ' τὴν προηγούμενή μέρα. Είχε κατέβει νὰ μαζέψει γλυκόχυμους καρπούς. 'Η Ταταμπού βαρέθηκε νὰ τὸν περιμένει. 'Ανήσυχη κατέβηκε τὰ τροφαχτικά βράχια τοῦ θεόδατού βουνού τους. Μέχρι τὴν νύχτα γυρνοῦσε κι' ἐψαχνε μονάχη στην ἀπέραντη κι' ὅγρια Σούγκλα.

Τυχαία πέρασε κι' ἀπ' τὸ κονφαλιασμένο δέντρο τοῦ Ποκοτίκο καὶ τῆς Χουνχοῦς. 'Ετοι οἱ δυὸι νάνοι ἔμαθαν τὸ χαμό τοῦ Γκαούρ.

Τὸ Ἀρχοντικὸ ζευγάρι τῆς Σούγκλας φτάνει, δύως εῖδαμε, στὴ θεόδατη κορφή. 'Η Ταταμπού βρίσκεται σε κακὰ ψυχικὰ χάλια. Τὰ μεγάλα μαυροπάσινα μάτια της ἔχουν γίνει κατακόκκινα ἀπ' τ' ἀτέλειωτο κλάμμα. Λέει τὰ καθέκαστα στοὺς δυὸι καλούς της φίλους. Προσθέτει ἀκόμα :

— Χθές, λίγο πρὶν δὲ ήλιος κυνφτεῖ στ' ἀντικρυνὸ γαλάξιο βουνό, πέρασα κι' ἀπ' τὴ σπηλιά σας. 'Ομως τὴ βρῆκα ἄδεια. Κανένας ἀπὸ σᾶς δὲν ήταν ἔκει.

'Ο Ταρζάν κι' η Τζέϊν διαμαρτύρονται.

— 'Οχι, Ταταμπού! 'Ολόκληρη τὴ μέρα καὶ τὴ νύχτα χθές, μείναμε στὴ σπηλιά μας. Εἶχαμε τὸν Κραγιαμπού μὲ πυρετό. Κανένας ἀπὸ μᾶς δὲν ἔλλειψε στιγμὴ ἀπὸ κοντά του!

'Η πανώρια 'Ελληνίδα χαμογελάει πονεμένα :

— Μὰ τί λέτε, καλοί μου φίλοι; 'Αφοῦ ἐγὼ η ἵδια ήρθα στὴ σπηλιά σας. Μπῆκα μέσα. 'Εψαξα κι' ἀπ' ἔξω. Κανένας

ἀπὸ σᾶς δὲν ήταν ἔκει...

'Η Τζέϊν, σὰν γυναίκα ποὺ είναι, ἀρχίζει νὰ θυμώνει :

— 'Επι τέλους, Ταταμπού! Δέν μπορεῖς νὰ μᾶς βγάζεις ψεῦτες!..

'Η περδένα Κόρη τῆς Ζούγκλας ταράζεται :

— Τότε πρέπει ἐγὼ νὰ εἰμαι φεῦτρα! 'Ομως ὅχι. 'Ηρθα στὴ σπηλιά σας. 'Ολοι λείπατε. Δέν ήταν ἔκει κανένας!

'Ο Αρχοντας τῆς Ζούγκλας πουνάει θλιμμένα τὸ κεφάλι του. Νομίζει πὼς δὲ πόνος τῆς ἀμοιδογης κοπέλλας γιὰ τὸ χαμὸ τοῦ ἀγατημένου της, σάλεψε τὸ λογικό της.

'Η Τζέϊν, νευρικὴ καθώς είναι, ἔχει χάσει τὴν υπομονὴ. 'Εξω φρενῶν φωνάζει στὴν Ταταμπού :

— Ναι! Είσαι φεῦτρα! Μεγάλη φεῦτρα! Στιγμὴ δὲν λείψαμε χθὲς ἀπ' τὴ σπηλιά μας. 'Ο Κραγιαμπού ήταν σὲ κακὰ χάλια. Ψήνότανε στὸν πυρετό! Κι' ἀν ἀκόμα ἔμεῖς φεύγαμε, αὐτὸς βρισκόταν σὲ λήθαργο. Δέν μποροῦσε νὰ κινηθεῖ. Οὔτε νὰ φύγει. 'Αν ἐρχόσουν στὴ σπηλιά μας, θὰ τὸν εὑρισκες ἔκει!..

Τὰ μάτια τοῦ Ταρζάν φωτίζονται παράξενα. Μιὰ ίδεα περνάει ἀπ' τὸ μυαλό του. Ρωτάει τὴν Ταταμπού :

— Στὴ Ζούγκλα ποὺ γύριζες, συναντήθηκες μὲ κανέναν;

'Η πανώρια 'Ελληνίδα συλλογέται γιὰ λίγες στιγμές. Τέλος τ' ἀποκρίνεται :

— Ναι!.. Καθώς προχωροῦσα γιὰ τὴ σπηλιά σας... 'Ηταν ἔνας μιαῦρος γέροντας· ἴθαγενής...

"Εμοιαζε μὲ μάγο... Μὲ φωτίει γιατὶ τρέχω, μιὰ γυναικα μοναχή, μέσα στὴν ἀγρια Ζούγκλα !. Τ' ἀποκρίνομαι πώς ἔχω χάσει τὸ σύντροφό μου. Πώς πηγαίνω στὴ σπηλιά τοῦ Ταρζάν. Νὰ 'δω μήπως βρίσκεται' ἐκεῖ... 'Ο γέροντας ἀράπης κιοῦ λέει :

— Κι' ἔγω. Κόρη μου ἀπὸ 'κεῖ γυρίζω... 'Η σπηλιά τοῦ 'Αργόντα τῆς Ζούγκλας είναι ἀδεια... Κανένας δὲν βρίσκεται ἐκεῖ... Γύρισε πίσω . . . Χαμένο κόλο θὰ κάνεις νὰ πάξ...

— 'Εγώ δὲν πιστεύω τὰ λόγια του. Προχωρῶ... Φτάνω πολὺ γρήγορα στὴ σπηλιά επει... 'Ο γέροντας ἔχει δίκηο. Είναι ἀδεια. 'Ολοι λείπετε ἀπὸ 'κεῖ... 'Ενα μονάχου μοῦ φάνηκε λίγο παρθένο! Γιὰ νὰ φτάσω στὴ σπηλιά σας, αὐτὴ τὴ φορά, δὲν ἔκανα πολὺ δρόμο... Λέει καὶ βρίσκοταν πιὸ κοντά στὸ βραχώδικο βουνό μας...

— 'Ο Ταρζάν κάτι πάει νὰ μουρμορίσει...

— 'Αλλίμονο! Δὲν προφταίνει!...

Σαφνικά παράξενος θόρυβος φτάνει στ' αὐτιά τους. Κάποιος σκαρφαλώνει στὰ βράχια τοῦ βουνού. Φτάνει ἀλιριασμένος στὴν κορφή...

Καὶ νά : 'Ενας γιγαντόσωμος ἀράπης παρουσιάζεται μπροστά τους. Τρομαγτικά τερυτόμορφος ἀνθρωπός!

Γιὰ λίγες στιγμὲς μένει ἀκίνητος πάνω σ' ἔνα μεγάλο ἀκρινό βράχο. Τὸν κυττάζει ἄγρια. Τὰ μεγάλα μαῦρα μάτια του λάμπουν παράξενα !..

— Τέλος κάνει μιὰ γρήγορη κίνηση. Σάν μαγισσμένο λιοντάρι

χύνεται πάνω στὴν πανώρα ταταμπού. Τὴν ἀρπάζει στὴν ἀγκαλιά του. Κάνει νὰ ξαναφύγει...

Η ἀμοιοη Κόρη ξεφωνίζει σπαραχτικά. 'Ατρόμητη 'Ελληνίδα καθὼς είναι. παλεύει υπερόγανθωπα μαζί του!.. Μὲ δόντρια καὶ γύρια ζητάει νὰ σπαράξει τὸν ἄγνωστο κακούνθογο.

'Ο 'Αρχοντας τῆς Ζούγκλας προφταίνει. Μ' ἔνα μονάχου πήδηπα, βρίσκεται κοντά στὸν τερατόμορφο μαῦρο... Τραβότει τὸ μαχαίρι του. Κάνει νὰ τὸν χτυπήσει στὸ ζέρι. Νὰ τὸν ἀναγκάσει νὰ παρατησει τὸ θῦμα του...

"Ομως ἀλίμονο!.. Τὸ χτύπημα τοῦ μαχαιριοῦ ξεφεύγει. Βρίσκεται τὸν ἀράπη στὰ στήθεα!

'Ο τερατόμορφος γίγαντας οὐρλιάζει ἀπαίσια. Σωριάζεται βαρύς κάτω. 'Απ' τὰ ματωμένα στήθεα του βγαίνει φωνή βραχήν. Ξαψυχισμένη:

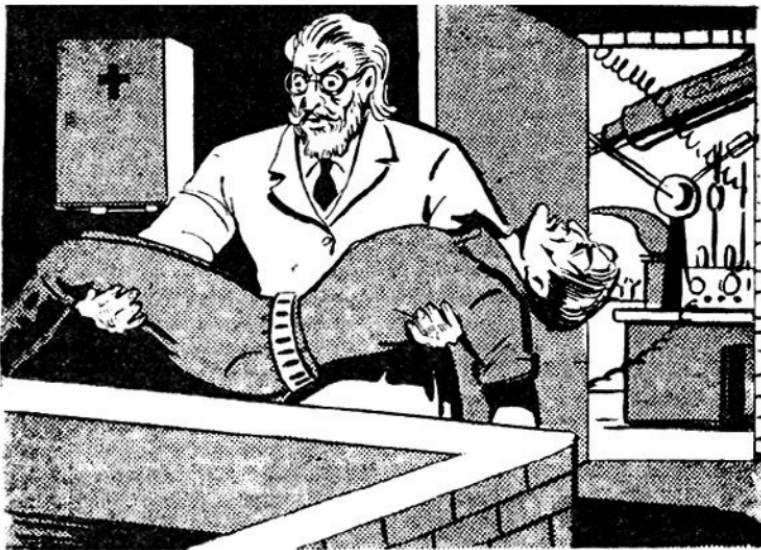
— Μή, Ταρζάν!.. 'Εγώ είμαι!.. 'Εγώ ὁ Γκαούρ!

Τέλος μενει ἀκίνητος. Σάν νεκρός!

'Ο Ταρζάν, ή Ταταμπού, ή Τζέιν, μένουν ξεροί. Κεδανίδες νὰ τοὺς χτυποῦσε στὸ κεφάλι, δὲν θὰ τοὺς ἔκανε τόση ἐνύπαση! Κυττάζουν χαρέγα τὸ τερατόμορφο πρόσωπο τοῦ ἄγνωστου ἀράπη.

Καὶ νά : Σὲ λίγες στιγμὲς ἀπίστευτη μεταμόρφωση ἀρχίζει νὰ γίνεται...

Τὸ πρόσωπο τοῦ νεκροῦ γίγαντα ήμερενεί... 'Αλλάζει χαρακτηριστικά... Τὸ σῶμα του ἀπὸ μαῦρο, γίνεται μελαψρ. . . Είναι ὁ Γκαούρ! 'Ο θρυλικὸς 'Ελληνας γίγαντας!

‘Ο δόκτωρ Τάλλ μὲ μεγάλη δισκούλα σήκωνε τὸ έαρι κορμὶ τοῦ ἀνατομῆτου Μπέζιλ. Τὸ σίχνει στὸ πορτελανένιο μπάνιο...

‘Η Τατεμπού σκύβει μ’ ἀνείπωτη λαχτάρα. ‘Αγκαλιάζει τὸ νεκρὸ κορμὶ τ’ ἀγαπημένου της. Εσφωνίζει σπαραγκιά. Κλαίει καὶ χρυπίεται.

‘Άλιμον! ‘Ο ἀφάντυστος πόνος ποὺ δοκιμάζει, τὴν κάνει νὰ γάσει τὰ λογικά.

‘Ο Ταρξάν κι’ ἡ Τζέϊν ἔχουν μαρμαρώσει πλαΐ της. Κυττάζουν μὲ φρίκη τὸ νεκρὸ παλικάρι. . .

‘Η πανώρια ‘Ελληνίδα πετιέται τῷρα ὄρθη. Ρίχνει ἡματιά γεμάτη μίσος στὸν ‘Αρχοντα τῆς Σούγκλας. Οὐρλιάζει δγρια :

— Κακούργει.. Σκότωσες τὸν Γκαούρ! Θὰ μοῦ τὸ πληρώσεις δημιύριβε! . .

Ταυτόχρονα τραβάει τὸ μαχαιτῆς. Χύνεται μὲ λύσσα πάνω του. Ζητάει νὰ τοῦ σπαράξει τὴν καρδιά!

‘Ο Ταρξάν μὲ γρήγορη κίνησι καταφέρει ν’ ἀποφύγει τὸ πρῶτο χτύπημα. . . Τὸ δεύτερο. . . Τὸ τρίτο. . .

“Ομως ὅλο καὶ ὑποχωρεῖ. . . Κρατάει μονάχα ἄμυνα. Δὲν θέλει νὰ κάνει κακὸ στήγ αἴμοιρη κυπέλλα! . .

Τὸ ἴδιο κι’ ἡ Τζέϊν. ‘Υποχωρεῖ κι’ αὐτή. ‘Ακολουθεῖ τὸ σύντροφό της.

Σιγά—σιγά ξεμακρύνουν κάμποσο. . . Κι’ οἱ τρεῖς ἔχουν φτάσει τῷρα πίσω ἀπ’ τὴ σημηδιά. ‘Αρκετή ἀπόσταση τοὺς χωρίζε

άλ' τὸ νεκρὸ μελαψὸ γίγαντα.

‘Η Ἀρχόντισσα τῆς Ζούγκλας
ἀρχίζει νὰ γάνει τώρα τὴν ὑπο-
μονὴ.. Νοιῶθει μεγάλῃ προσ-
βολῇ γι' ἀντὸ ποὺ γίνεται. Φω-
νάζει στὸ σύντροφό της :

— Ντροπή σου, Ταρζάν ! ..
Είναι αἰσχος νὰ φοβάσαι μιὰ
γυναῖκα ! ..

Ταυτόχρονα τραβάει μὲ λόσου
τὸ μαχαίρι της. Χύνεται αὐτὴ
νὰ χτυπήσει τὴ μανιασμένη ‘Ελ-
ληνίδα.

Δὲν προιρταίνει Τὴν ἴδια
στιγμὴ πάνω στὴ θεόδατη κορ-
φὴ τοῦ βραχώδικου βυννοῦ, ἀ-
κούγεται ἡ τρομαχτικὴ κραυγὴ
τοῦ Γκαούρ :

— Άδού ! Αααάσσσοοο !

Κι' οἱ τρεῖς τώρα μαρμαρώ-
νουν ἀπὸ τρόμο καὶ φρίκη !

Μᾶ είναι δυνατόν ; Μπορεῖ
ἔνας νεκρὸς νὰ φωνάξει !

‘Η παρθένα Κόρη τῆς Ζούγ-
κλας τρέχει ἀλαφιασμένη. ‘Ο
Ταρζάν κι' ἡ Τζέεν τὴν ἀκολου-
θοῦν. Φτάνουν κι' οἱ τρεῖς στὸ
σημεῖο πουχαν ἀφῆσει τὸ πιθήκα
τοῦ οκοτριμένου ‘Ελληνα !

‘Απίστευτο ! Ο νεκρὸς τοῦ
Γκαούρ δὲν βρίσκεται ἔκει ! Ε-
χει γίνει ἄφαντος !

Ψάχνονταν δεξιὰ κι' ἀριστερά.
Βράχο πρὸς βράχο ! Τίποτα. Τὸ
νεκραναστημένο παλικάρι δὲν
βρίσκεται πουθενά !

Περνάει ἔτοι λίγη ὥρα !

Ξαφνικά κατὼ ἀπ' τὸ βυννό,
Ξανακούγεται ἡ τρομαχτικὴ κραυ-
γὴ τοῦ Γκαούρ !

— Άδού ! Αααάσσσοοο !

‘Η Ταταμπού δὲν χάνει στιγ-
μή. Κατεβαίνει σᾶν τρελλὴ τὰ
φοβερὰ βράχια. Φτάνει γρή-
γορα κάτω. ‘Ο “Αρχοντας τῆς

Ζούγκλας κι' ἡ συντρόφισσά
του τρέχουν ἔωτίσω της. Τὴν
ἀκολουθεύειν. Φτάνουν κι' ἔκει-
νοι κάτω ! ..

‘Η κραυγὴ τοῦ μελαψοῦ γί-
γαντα ἀκούγεται μακριὰ τώρα.
Πίσω ἀπ' τὴ ἀντικρυνὰ γίγαν-
τόσωμα. δέντρα..’

‘Η Ταταμπού, ο Ταρζάν κι' ἡ
Τζέεν τρέχουν κατά ‘ζει..

‘Ομως τίποτα ! Δὲν μποροῦν
νὰ τὸν φτάσουν ! .. ‘Η φωνὴ
τοῦ Γκαούρ, κάνθε τόσο ἀκού-
γεται καὶ πιὸ μακριά...

ΤΑ ΤΕΡΑΤΑ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

Οἱ τρεῖς σύντροφοι γρήγορα
χάνονται τὰ ἵχνη τοῦ μελαψοῦ
γίγαντα... ‘Ομως δὲν σταμτάνε.
Προχωροῦν γιὰ πολὺ ἀκόμια..

Ξαφνικά παράξενο οὐρλιαγκὸ
ἀντηχει στὴν ἄγρια περιοχὴ ! ..

Καὶ νά : Σὲ λίγες στιγμὲς τρο-
μαχτικὸ τέρας παρουσιάζεται
‘Εχει μεγάλο κορμὶ ὅρνιον. Κε-
φαλὶ ἀράπη Πόδια λιονταριοῦ!..
Καβάλλα στὸ τέρας αὐτὸ δ Γκα-
ούρ. ‘Η ἐκφρασή του ἄγρια, τρο-
μερή ! ..

Μὲ τὶς γυμνές του φτέρωνες,
χτυπάει τὰ φτερωτὰ πλευρὰ τοῦ
ἀλλοκότου θεριοῦ του. Μουγγρί-
ζει :

— Πίσω σκυλιά ! .. Σήμερα
θὰ πεθάνετε δύοι ! ..

‘Αμέσως τὸ πρόσωπό του ἀλ-
λάζει ἔκφραση. Γίνεται ἡμερο.
Γεμάτο καλωσύνη. Ψιθυρίζει πα-
ρακλητικά :

— Σῶστε με, ἀδέλφια ! Σῶ-
στε με ! ..

Γρήγορα ὅμως συνέρχεται. Τὰ
χαρακτηριστικὰ του ξαναγίνον-
ται ἄγρια, σκληρά ! .. Μουγγρί-
ζει πάλι :

— "Οχι ! .. Θὰ πεθάνετε !
Θὰ πεθάνετε ! ..

"Ο Ταρξάν, ή Τζέϊν, κι' ή Ταταμπού, τὰ χάνοντα. Γιὰ λίγες στιγμὲς μένουν ἀκίνητοι. Μαρμαρωμένοι... Μ' ὅρθάνοιχτα μάτια κυττάζουν τ' ἀλόκοτο φρεβόδο Τέρας. Τὸν Γκαούρ ποὺ βρίσκεται πάνω στὴ φτεφωτή ράχη του ! ..

Πρώτος συνέρχεται δ 'Αρχοντας τῆς Ζούγκλας. Τραβάει τὸ μαχαίρι του. Πέφτει σὰν σίφουνας πάνω στὸ τρομαχτικὸ Στοιχεῖο. Τὸ χτυπάει στὰ στήθεια. "Η ἀστρωφερὴ λάμα μπαίνει βαθιά. Καρφώνεται στὴν καρδιὰ τοῦ Τέρατος.

Καὶ νά : Τὴν ἴδια στιγμὴ κάτι ἀπίστεντο γίνεται : Τὸ Στοιχεῖο γωρίζεται σὲ τοία ὄντα. Σ' ἔναν ἀράτη. Σ' ἔνα όρνιο. Σ' ἔνα λιοντάρι ! ..

'Ο ἀράτης τὸ βάζει στὰ πόδια. Τ' ὅρνιο φτερούγιζει ψηλά στὸν οὐρανό. Τὸ λιοντάρι χάνεται σὰν ἀστραπὴ πίσω ἀπ' τὶς πυκνὲς ἄγριες φυλλωσίες ! ..

Μονάχος δ 'Γκαούρ μένει ἐνεὶ. "Ομως η ἔκφρασή του εἶναι τώρα ημερη. Κιντάζει γύρω του χαμένα. Λές κι' ἔχει ξυπνήσει ἀπὸ βαθὺ λήθαργο ! ..

"Η Ταταμπού κυττάζει τὰ πλατεὶα μελαψά στήθεια του. Κανένα σημάδι μαχαιριᾶς δὲν βρίσκεται ἐκεῖ. . . Κι' διώς πάνω στὴν κορφὴ τοῦ βραχώδικου βουνοῦ, ὁ Ταρξάν τὸν εἰχε χτυπήσει στὰ στήθεια. Εἶχε σωριαστεῖ κάτω νεκούς ! ..

"Η πανώρια 'Ελληνίδα μ' ἔνα πήδημα βρίσκεται στὴν ἄγκαλιά τ' ἀγαπημένου της συντρόφου.

— Γκαούρ ! .. Τί ἔχεις Γκαούρ;

Τί κακὸ σοῦ συμβιάνει :

'Ο μελαψός γίγαντας φιθινέζει σιγά. Τρομαγμένα :

— Πᾶμε, Ταταμπού ! Πᾶμε νὰ φύγουμε ! 'Ο μαῦρος γέροντας μὲ κυνηγάει. 'Ακούω τὴ φωνὴν του μέσα στὸ κεφάλι μου !

'Ο Ταρξάν κι' ή Τζέϊν πλησίαζουν 'Ο 'Αρχοντας τῆς Ζούγκλας φιτάει περιέργες :

— Πέσο' μου, Γκαούρ... Τί ζητάει ἀπὸ σένα δ' μαῦρος γέροντας ;

'Ο θρυλικὸς "Ελληνας μουριούζει :

— Τὸν κριμένο θησαυρό ! Τὸ σιδερένιο κοντὶ μὲ τὰ μεγάλα διαμάντια !

Τὰ μάτια τῆς πανώριας Ταταμπού λάμπουν τώρα παράξενα. Γυρίζει στὸν Ταρξάν καὶ στὴ συντρόφισσά του. Τοὺς διώχνει εὐγενικά :

— Δὲν εἶναι τίποτα, καλοί μου φίλοι... Γυρίστε στὴ σπηλιά σας. Θὰ τραβήξουμε κι' ἔμεις γιὰ τὸ βουνό μας ! 'Ο Γκαούρ φαίνεται ἀρρωστος. Θὰ κάνω δ, τι μπορέσω γι' αὐτόν.

'Αμέσως τραβάει τὸ μελαψό σύντροφό της. Ξεκινᾶν. Φεύγουν κατὰ τὴν 'Ανατολή.

'Ο 'Αρχοντας τῆς Ζούγκλας κι' ή Τζέϊν, μένουν ἀκίνητοι στὴ θέση ποὺ βρίσκονται. Κιντάζουν παραξενεμένοι τοὺς δυὸ συντρόφους. Τοὺς βλέπουν νὰ χάνονται στὴν πυκνὴ τροπικὴ βλάστηση !

ΣΤΗΝ ΚΡΥΠΤΗ ΤΟΥ ΘΗΣΑΥΡΟΥ

'Ο Γκαούρ κι' ή Ταταμπού προχωροῦν ἀρχετά. 'Η πανώρια 'Ελληνίδα ἔξομολογιέται τώρα

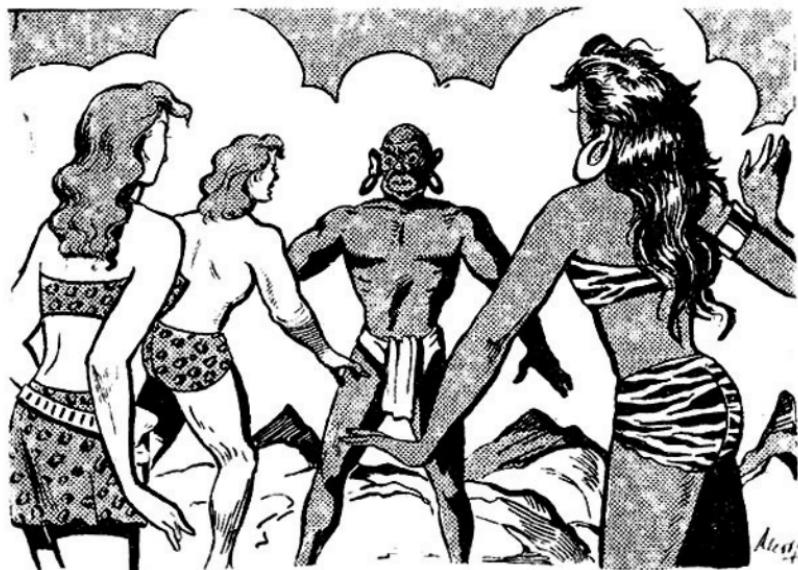
στὸ σύντροφό της :

— "Ακούσε, ἀγαπημένε μου. Ό μινδρος γέροντας ἔχει δίκιο. Κάποι εὖδη στὴ Σούγκλα είναι κρυμμένος ἔνας ἀτίκητος θησαυρός απὸ μεγάλα διαιμάντια. Μονάχα ἐγὼ ξέρω τὸ μέρος ποὺ βρίσκεται. Κάποτε γύριζα πονάχη μου ἀπ' τὴν στηλιὰ τοῦ Γαρζάν. Ξαφνικά ἀκούω παράξενο θόρυβο μπροστά μουν. Κρύθομαι σ' ἔναν κορδό δέντρου. Κυττάξω περίεργη. Και νά : Σὲ μικρὴ ἀπόσταση ἀντικρύζω κάποιον τερατόμοφρο ίθαγενή μάνο. Μ' ἔνα πρωτόγονο ἐργάλειο ἔσκαψε τὴν νοτισμένη γῆ. Πλάι του βρίσκοταν ἔνα κλειστὸ σιδερένιο κοντί.

» Τέλος ἀνοίγει βαθὺ λάκκο. Θάβει μέσα τὸ κοντί. Τὸ σκεπάζει μὲ χώματα ! Υστερα φεύγει.

» Έγὼ ἀφήνω νὰ ξεμακρύνει πολὺ. Τρέχω στὸ μέρος αὐτό. Μὲ τὰ χέρια μου τραβάω τὰ χώματα. Σεθάβω τὸ σιδερένιο κιβώτιο. Τ' ἀνοίγω. Ήταν γενάτο διαμάντια ! Ήτε στὴ ζωή μου δὲν είχα δεῖ τόσο μεγάλα καὶ λαμπερά πετράδια !

» Παύρων ἀμέοως τὸ κοντί. Τὸ φέρνω ἄλλον. Σὲ μεγάλῃ ἀπόσταση ἀπ' τὸ μέρος ποὺ τόχει κρύψει ὁ μάγος. Μὲ μᾶ μυτερῇ πέτρᾳ σκάβω ἄλλο λάκκο. Πιό βαθὺ. Τὸ θάβω. Τὸ σκεπάζω μὲ τὰ χώματα. Βάζω σημάδι τρία γιγαντόσωμα δέντρα ποὺ βρί-

"Ἐνας γιγαντόσωμος ἀράπης παρουσιάζεται μπροστά τους.
Τροιλαχτικὴ τερατόμοφρος ἄνθρωπος !

σκοντει γύρω. Φεύγω. Φτάνω στὸ βραχώδικο βουνό μας !

» Όμοις δέν σου είπα τίποτα. Φοβήθηκα πώς θά θύμισες γιὰ τὴν κλοπὴ πού ἔκανα. Πώς θά πήγαινες νά ξεθάψεις τὸ θησαυρό. Νά τὸν ξαναδώσεις στὸν τερατέροφο μάγο.

Ο Γκαουό μονομουφίζει :

— Ναί. "Ετοι θάκανα ! "Ετοι θὰ κάνω και τώρα ! 'Αλλὰ γιὰ τέσ' μου : Τι σ' ἔχανε νά κλέψεις τὸν ξέιο θησαυρό ; Τι λειείζονται σ' ἐμῆς τὰ διαιμάντια;

Η παιώνια μελαψή Κόρη χαμογελάει :

— Σ' ἐμᾶς, τίποτα ! Ούτε διαμάντια, οὔτε χρυσάφια μᾶς χρειάζονται. Έχομες ἄλλον ἀτίμητο θησαυρό : Τὴ μεγάλη κι' ἀθάνατη Ἀγάπη μας ! Όμως μή ξεχνᾶς πώς ή Πατρίδα μας είναι φτωχή ! Λογάριαζα νά τὰ πάμε στὴ δοξασμένη 'Ελλάδα ! Νά τὴν κάνωμε πλούσια, εὐτυχισμένη !

» Όμως τώρα βλέπω πώς δέν έκανα κολà νά κλέψω τὸ θησαυρό. 'Ο Μάγος πού τὸν είχε κρύψει πέθανε ! 'Ο μαῦρος γέροντας πού σὲ κυνηγάει τώρα, θάναι τὸ φάντασμά του. 'Ο βρυκόλακας τοῦ «Στοιχειοῦ» πού θέλει νά έκδικηθει !

» Χθὲς ποὺ πήγινα στὸν Ταρζάν, τὸν ἀπάντησα στὸ δρό μο... Μὲ τὴ μαγικὴ του δύναμη παρουσίασε κάπου ἐκεῖ κοντά τὴ σπηλιὰ τοῦ "Αρχοντα τῆς Ζούγκλας. Τὴ βρῆκα ἀδεια. Κι' θιμᾶς ὁ Ταρζάν, η συντρόφισσά του, δέν είχαν φύγει καθόλου ἀπ' τὴν πραγματικὴ σπηλιά τους. 'Ο Κραγιάμπον ἤταν ἄρρωστος.

» Σήμερα παρουσιάστηκε στὴν

κορφὴ τοῦ βουνοῦ μας ἕνας τερατόμορφος ἀράπης. Ζήτησε νὰ μ' ἀρπάξει. 'Ο Ταρζάν τὸν χείπησε στὰ στύθεια. Τὸν σκότωσε. 'Ομως ἀμέσως μεταμορφώθηκε. Ήρθουσιάστηκες ἑσού !

Ο Γκαουό είναι ἀπόλυτη ἡ-συχος τώρα. Τῆς ἔξιγμει :

— Ναί ! 'Εγω ἥμουν. Χθὲς τὸ πρωὶ συναντήθηκα τυχαία μὲ τὸ μαῦρο γέροντα πού λές. Μούδωσε νὰ φάω ἕνα γινωμένο καρπό. 'Αμιέως ἔνοιωσα παράξενη ἀλλαγὴ νὰ γίνεται μέσα μου ! Η καρδιά μου γίνηκε σκληρὴ σὰν πέτρα. 'Η ψυχὴ μου πλημμύρισε μίσος γιὰ δόλους σας ! Μὰ καὶ τὸ κορμί μου μαύρισε. Γίνηκε ἕνας τερατόμορφος ἀράπης. 'Ο μαῦρος γέροντας ζητοῦσε νὰ τοῦ πᾶ ποὺ βρίσκεται κρυψμένος ὁ θησαυρός. 'Έγὼ δὲν ήξερα. Μ' ἔστειλε νὰ φῦθη στὸ βουνό μας.

» Έκεῖ ὁ Ταρζάν μὲ χτύπησε. Μεταμορφώθηκα πάλι. Ξαναπήρα τὴ μορφὴ μου. . . Όμως δέν είχα τὰ λογικά μου. "Ετρεχα στὸν τρελλός... Κατέβηκα τὰ θεράπουτα βράχια. Προχωρήσα βαθύ μέσα στὴν Ζούγκλα. . .

» Ξαφνικά βλέπω μπροστά μου τὸν παράξενο γέροντα. Πλάι του ἀντικρύζω ἔναν ἀράπη, ἕνα ὄφνιο κι' ἔνα λιοντάρι. . . Παλεύουν κοι χτυπῶνται μ' ἀμάντιαλύσσα. . . 'Ο Μάγος ωχνει πάνω τους μιὰ πράσινη σκόνη.

» Καὶ νά : Τὴν ἔδια στιγμὴ κάτι ἀπίστευτο γίνεται ! 'Ο ἀράπης, τ' ὄφνιο καὶ τὸ λιοντάρι, σμιγούν. Κι' οἱ τρεῖς μαζὶ γίνονται ἔνα φοβερὸ Τέρας. 'Εσεῖς τρέχατε ξωπίσω μου. Μὲ κυνηγούσατε. 'Ο μαῦρος γέροντας μὲ

διατάξει νὰ πιηδήσω πάνω στὴ γράχη τοῦ Στοιχειοῦ. Νὰ σᾶς τρομάξω... Νὰ σᾶς κάνω νὰ μοῦ πείτε ποῦ βρίσκεται ὁ θησαυρός!... 'Εγὼ δὲν θέλω νὰ σᾶς κάνω κακό. 'Ομως έχω γάστει τὴν θέληση μου. 'Υπακούω. Κάνω ὅ, τι μοῦ λέει... 'Ομως στιγμές στιγμές συνέρχομαι... Σᾶς ξητάω βοήθεια...

'Ο μελαψός γίγαντας κι' ἡ σιντρόφισσά του φτάνουν στὸ μεταξὺ στὸ σημεῖο πούναι κρυμμένη τ' ἀτίμητα διαμάντια. 'Ανάμεσα στὸ τρία γιγαντόσωμα δέντρα... Μαζὶ κι' οἱ δυὸς ξεθάβουν τὸ μεγάλο σιδερένιο κοντί...

Ἡ Ταταμπού θέλει νὰ τὸ κρύψουν πάλι στὸ μέρος ποὺ τόχει θάψει, ὅταν ζούσε, ὁ Μάγος...

'Ο Γκαούρ είναι σύμφωνος..

Ξαφνικὰ ἀνάλαφρο σούρδουμ ἀκούγεται πίσω ἀπ' τ' ἡ ἀντικρινὰ γαμόκλαδα...

'Ο μελαψός γίγαντας γυρίζει ἀνήσυχος τὸ κεφάλι. 'Αντικρύζει τὸ πρόσωπο τοῦ μαύρου γέροντα. Τὰ σατανικά του μάτια είναι καρφωμένα πάνω στ' ἀμυντικό παλικάρι...

Ταυτόχρονα σχεδὸν ἀντηχεῖ κι' ἡ ἀπάσια φωνή του:

— Γκούρ, σκότωσέ την! 'Ο θησαυρός είναι πιὰ δικός μου!..

Τὸ ἥμερο πρόσωπο τοῦ μελαψοῦ γίγαντα, παίρνει ἀμέσως ἄγρια ἔκφραση. Μουγγρίζει στὴν Ταταμπού:

— Φύγε!... Γκρεμοτσακίσου ἀπ' τὰ μάτια μου!

Είναι δλοφάνερο τώρα. 'Ο Γκαούρ βρίσκεται πάλι χωρίς θέληση δική του. 'Ενεργει σάν

ἀνδρείκελο τοῦ τροφιεροῦ γέροντα.

"Ετοι χύνεται μανιασμένος πάνω στὴν πανώρα Ἑλληνίδα. Ζητάει νὰ τὴν ἀρπάξει στὰ χέρια του. Νὰ τὴν σπαράξει..."

"Η Ταταμπού ὑποχωρεῖ λίγα βήματα. Τραβάει τὸ μαχαίρι της. Ξεφωνίζει :

— Μή!.. Μὴ Γκαούρ!.. 'Εγὼ είμαι ἡ συντρόφισσά του!..

"Ο Γκαούρ δὲν φαίνεται νὰ δίνει σημασία στὰ λόγια τῆς... Μ' ἔνα ὑπεράνθρωπο πήδημα φτάνει κοντά. Τιγράρπαζει στ' ἀτσαλένια μπράτσα του!..

"Η ἀμοιβὴ Κόρη περνάει στιγμές τραγικές. Κάνει ἀπεγνωσμένες προσπάθειες νὰ ξερψύγει. Ξεφωνίζει σπαραχτικά.

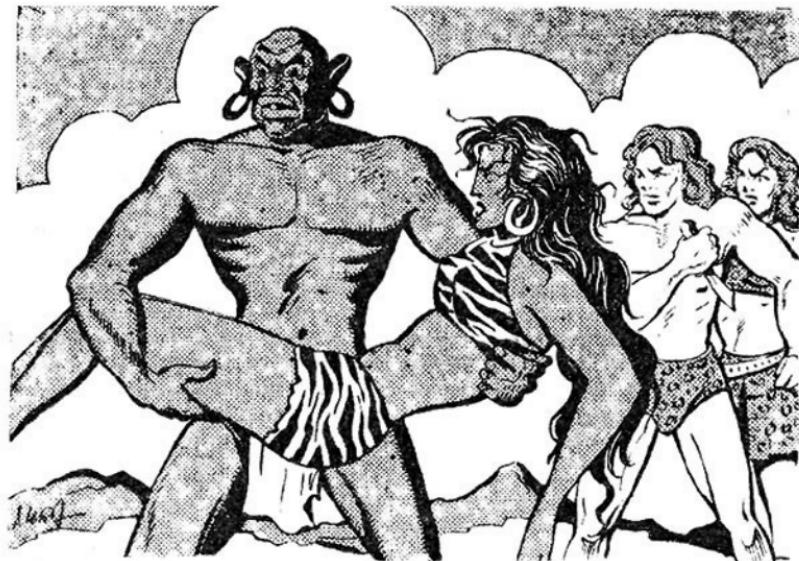
Εὔτυχῶς!.. Τὴν ἴδια σιγμή τρομαχτικὴ κραυγὴ ἀντηχεῖ!..

Είναι ὁ Ταρξάν! Μαζὶ μὲ τὴ Τζέιν είχαν παρακολούθησει κρυφὰ τοὺς δυὸς συντρόφους... Φτάσαν πίσω τους. Στὸ μέρος πούταν θαμμένος ὁ θησαυρός. Εἶδαν κι' ἄκουσαν ὅ,τι είλε γινεῖ...

"Ο Ἀρχοντας τῆς Ζούγκλας τρέζει κοντά. Αρπάζει τὴν Ταταμπού. Ζητάει νὰ τὴ σώσει ἀπ' τὰ χέρια τοῦ μανιασμένου μελαψοῦ γίγαντα...

"Ο Γκαούρ ἀντικρύζει τὸν Ταρξάν. Συνέρχεται γιὰ λίγες στιγμές. Παρατάει τὸ θῦμα του... Νοιώθει ἀφάνταστη ντροπή γιὰ τὸ ἄνανδρο φέρσιμό του. Κάνει νὰ φύγει... Θέλει νὰ τρέξει στὸ πιὸ βαθὺ βάραθρο. Νὰ γκρεμοτσακιστεῖ κάτω. Νὰ τελειώσει, μιὰ γιὰ πάντα, τὴν ἄχαρη ζωὴ του!..

"Ομως δὲν προφταίνει... Τὴν

‘Ο τερατόμορφος μαῆρος ἔρπάζει σὲ γέν ἀγαλικ του τὴν πανώρα: Έξις Ἐλληνίδες. Κάνει νὰ φύγει!

Ιδια σιγμή ξανακυύγεται ή απαίσια φωνή τοῦ σατανικοῦ μιύδου γέγοντα:

— ‘Οχι. Γραπούρ!.. Δένε δὰ φύγεις ἵν δὲν τοὺς σπιράξεις ὄλους!..

‘Ο μελαρψ γίγαντας σταυτάει. ‘Ο ἀγνωστος ἀράπις ἔξασκει πάνω του ἀκατανίκητη γοητεία. Η θελησή του εἶναι διαταγή γιὰ τὸν Γκυούρ.

Καὶ νῦ: Σᾶν μαιιασμένο λιοντάρι χύνεται τύρα πάνω στὸν Ταρζάν. Οι δύο γιγαντόσωμοι ἀντρες πιάνονται στὰ χέρια. Παλεύουν μ' ἀφάνταστη δρμή καὶ λύσσα.

‘Η Ταταμπού κι’ ἡ Τζέεν, οἱ δύο πανώριες συντρόφισσές τους,

πέφτονταν νὰ τοὺς χωρίσουν. Κι οι τέσσερες τώρα μαζὶ γίνονται ἐνα τρομερό κουράρι. Ήλαί τους τ’ ἀγοιγρένο σιδερένιο κουτί. Τὰ τεράστια διαμάντια ἀστράφανταν στὰ φως τοῦ ἥλιου.

‘Ο μαῖρος γέροντας παρακολουθεῖ κρυμμένος πίσω ἀπ’ τὰ πυκνά χαμόκλαδα. Τὰ σατανικὰ μάτια του λάμπουν ἀπὸ ἄγρια χαρά.

Σαφενικά ἀπὸ μὰ κρυφὴ τσέπη, τραβιάει ἔνα πολύσφαιρο πιστόλι. Τὸ σικώνει στὸ ὑψος τοῦ κεφαλιοῦ του. Σημαδεύει τοὺς τέσσερες συντρόφους ποὺ παλεύουν. Εἶναι ἔτοιμος νὰ τραβήξει τὴ σκανδάλη. Νὰ τοὺς σωριάσει κάτιο νεκρούς... .

“Ουμως δέ μεγάλος Θεός δεν θέλει να γίνει αύτό το κακό...”

Την ίδια στιγμή, τρομερός πυροβολισμός άντηξε. Ο γέρος άρπαγης σωριάζεται κάτω. Βγάζει πονεμένα βογγητά...

Ταυτόχρονα μια στιγγιλιάρικη φωνή σχίζει τὸν άέρα:

— Μέ τις υγείες σου μπάρμπα Γέρο! Έγώ σου την... μπουμπούνισα! Όλε!

Είναι δέ φοβερός και τρομερός Ποκοπίκο. Ο δυσθερότατος “Αντραλακας”!

Στὸ δεξεὶ του χέρι κρατάει ἔνα πιστόλι. Ή κάννη του καπνίζει ἀκόμη!..

Πίσω τὸν ἀκολουθεῖται ή κοντόχοντρη μαύρη πυγμαία μὲ τὸ θυρλικὸ τσουλούφι.

“Η μελιστάλακη Χουχού φτάνει κοντά. Ρίχνει περιφορονητικὴ ματιὰ στὸν πληγωμένον ‘Αράπη. Φωνάζει στὸν Ποκοπίκο :

— Κρίμα τὴ σφαίρα σου χρυσό μου! Ο λεγάμενος τυγχάνει... γεροξούρας! Μὲ συγχωρεῖτε κιδλικ!..

Στὸ μεταξὺ ὁ Γκαούρ συνέρχεται πάλι. “Έχει πάψει νὰ βρίσκεται κάτω ἀπ’ τὴ σατανικὴ ἐπίδραση τοῦ μαύρου γέροντα.

Τὸ κακὸ ποὺ γινόταν σταμάταει. “Ολοι μαζὶ τώρα, τρέχουν στὸ μέρος π’ ἀκούγονται τὰ βογγιτά.

“Ο μελαψός γίγαντας κι’ ἡ συντρόφισσά του φωνάζουν μὲν στόμα:

— Αὐτὸς είναι!.. Αὐτός!

Ο γέρος ἀράπης δείχνει πὼς βρίσκεται στὰ τελευταίου του. Η σφαίρα τοῦ Ποκοπίκο τὸν ἔχει βρει στὰ στήθημα.

Περνάνε λίγες στιγμές ἀκόμα.

Τέλος ἀνοίγει τὸ στόμα... Ψυχάει!..

Ο νάνος τραβάει τὴ χατζάρα του. Μουρμουρίζει:

— Τώρα ποὺ τὰ τίναξε, θὰ τὸν σφάξω. Λὲν θά... καταλάβει τίποτι!

Ο Γκαούρ τὸν σπρώχνει. Κόβει ἀπ’ τὰ κοντινὰ δέντρα κλιδιά. Σκεπάζει τ’ ἄψυχο κουφάρι τοῦ μαύρου γέροντα.

Η Τζένη σηκώνει ἀπὸ κάτω τὸ πεσμένο πιστόλι του. Τὸ δείχνει μὲ χαρὰ και στὸ συντροφό της Ο Ταρζάν ψιθυρίζει:

— Πολὺ περίεργο!.. Πρώτη φορὰ βλέπω ιδιαγενῆ Μάγο νὰ κρατάει περίστροφο!..

Ο Γκαούρ παίρνει τὸ μεγάλο σιδερένιο κουτὶ μὲ τὰ διαμάντια.

Ολοι μαζὶ ξεκινῶνται τώρα. Τραβάνε γιὰ τὴ σπηλιὰ τοῦ “Αργούντα τῆς Ζούγκλας”...

Στὸ δρόμο δὲ Ποκοπίκο τοὺς ἔξηγει:

— Τοῦ λόγου μας ξέρετε γιατί εἰχαμε χαθεῖ; Παράκολουθούσαμε τὸν μπάρμπα Γέρο!..

“Ωσπου μάγακαλύψαμε τὴ φωλιά του!.. Έχει βρήκα τὴν κοινωνύμου ποὺ τὸν χτύπησα!..

Η Χουχού δείχνει ἔνα μικρὸ καθηρεφτάκι:

— Κι’ ἔγω βρήκα αὐτὸ!..

Ο Ποκοπίκο τοὺς ἔξηγει πάλι:

— Κυττάζει μέσα και γλέπει τὰ μούτρα της, μετὰ συγχωρησεως!..

Η «μαύρη γόνησσα» συνεχίζει:

— Μάλιστα!.. Τδέξρα βέραδα πὼς τυγχάνω ὥραια! Μά τισσες γλέπω πὼς είμαι μούρια! Μούρια μέχρις ἀηδίας! Μὲ συγγενεῖτε κιδλας!

7

ГЛАХАМПА

„Легендите“ / ТРДОВ - ТРАДИЦИИ / НИКОДЕ Б. РОДИЛОВ - РАДУЧАНА

ΑΠΙΣΤΕΥΤΗ
ΝΕΚΡΑΝΑΣΤΑΣΗ

"Ας ἀφήσουμε τὸν Ταρξάν, τὴν Τζέιν, τὸν Γκαούρ, τὴν Ταταμπού, τὴν Χουχού καὶ τὸν Ποκοπίκο νὰ προχωροῦν. Ἐμεῖς δὲς ξαναγυρίσουμε κοντά στὸ σκοτιώμερό γέρο ἀράπη.

Καὶ νὰ : Τὸ σκεπασμένο μὲ κλαδιά κουφάρι του ἀρχίζει νὰ σαλεύει. Σὲ λέγες, στιγμές πετιέται δρόπο. Ἀπὸ μιὰ κρυφῇ τοσέπη τοῦ τομαριοῦ ποὺ σκεπάζει τὴν μέση του, βγάζει κάτι: Τὸ φέρνει στὸ στόμα. Τὸ καταπίνει... Ἀμέσως σκέδον, κάτι ἀπίστευτο γίνεται. Ὁ μαύρος σιγά—σιγά ἀλλάζει δψη. Μεταμορφώνεται σ' ἔνα μεσόκοπο λευκό ἀνθρώπο.

Γιὰ λίγες στιγμές κυττάζει χαμένα γύρω του. Ἀφονγκάζεται τὸ μακρινὸν ποδοβολῆτὸ τῶν συντρόφων ποὺ φεύγουν... Γρήγορα δημιουργεῖται. Μουγγρίζει ἄγρια :

— "Ἐγνωία σας! Ἄπ' τὰ χέρια μου κανένας δὲν θὰ γλυτώσει. Ὁ γεροαράπης πονχα μεταμορφωθεῖ, σκοτώθηκε. "Ομως ἐγώ ζώ ἀκόμα!.. Τὰ διαμάντια θά γίνουν δικά μου!..

Γρήγορα ξεκινάει. Προχωρεῖ ἀργά κατὰ τὸ μέρος ποὺ τρέφηζαν δὲ Γκαούρ, δὲ Ταρξάν καὶ οἱ ἄλλοι!..

• • •
Οἱ δυὸ γίγαντες μὲ τίς συντρόφοισέ τους καὶ τοὺς νάνους φτάνουν στὴ σπηλιά τοῦ "Ἀρχοντα τῆς Ζούγκλας.

"Ο Κραγιαμπού είναι καλὰ τώρα. Δὲν ἔχει πυρετό. Ἐγει παθίσει ἔξω. σὲ μιὰ πέτρα... Ἀκούει τὰ πουλιά ποὺ κελαηδᾶνε στὰ κλαδιά τῶν γύρω θεόρατων δέντρων.

"Ολοὶ μαζὶ ξεκούραζονται τίραι ἔξω ἀπὸ τὴ σπηλιά. Μιλάνε γιὰ τὸν παράξενο μαύρο μάγο. Τὸ νεκρὸ π' ἄφησαν σκεπασμένο μὲ κλαδιά... Τοὺς είναι ἀδύνατο νὰ ἔξηγήσουν τὸ μυστήριο...

· Ο Ποκοπίκο ωτάει ξαφνικά:

— Δὲν μοῦ λέτε, σᾶς περικαλῶ... Τὸ κοντί μὲ τὰ διαμάντια, τι θὰ θὰ γίνει; Ποιός θὰ τὸ πάρει;

"Η Χουχού ἀναστενάζει. Τὸ ἀποκρίνεται σιγά :

— Τὸ σωστό, χρυσό μου είναι νὰ τὸ πάρω ἐγώ!. "Ανύπανθρη κοπελλίτσα τυγχάνω. Λιὰ νὰ «έδεσω τὸ γάϊδαρό» μου, χρειάζεται προτὶ ! Μὲ συγχωρεῖτε κι-δλας !

Τὸ σιδερένιο κοντί, μὲ τὸν ἀτίμητο θυσαυρό, βρίσκεται πλαΐ στὸν Γκαούρ. Ὁ Ταρξάν τοῦ ρίζει αδιάφορη ματιά. Λέει στὸ μελαψὸ γίγαντα :

— "Ἄν θέλεις Γκαούρ, χάρισε στὴ συντρόφισά μου κανένα ἀπ' αὐτά τὰ διαμάντια..

Τὰ μάτια τοῦ "Ἐλληνα σκοτεινάζουν. Κυττάζει ἀλόκοτα τὸν "Ἀρχοντα τῆς Ζούγκλας. Ψιθυρίζει :

— "Ο θησαυρὸς αὐτός, Ταρξάν, είναι τῆς Ταταμπού. Ἐκείνη θὰ μποροῦσε νὰ χαρίσει στὴ Τζέιν ἔνα διαμάντι!..

· Ο λευκὸς γίγαντας μουρμούζει σοβαρά :

— Κάθε τι ποὺ βρίσκεται στὴ Ζούγκλα ἀνήκει σὲ μένα. Τὸν

"Αρχοντά της !..

Ο Γκασόρ πετιέται όρθιός. Τὸ
ιδίο κάνει κι' ὁ Ταρζάν. Οι δυὸ^ς
ἄνδρες κυττάζονται σχημα. Είναι
εποιμοι νά πιαστούνε στά γέραια.
Νά σπαραγάξει ο ένας τὸν ἄλλον...

"Η Χουχούν τραβάει τὸν Πο-
κοπίκο :

— Τὸ καλὸ ποὺ σοῦ θέλω.
Πάμε στὸ ἀπαρτεμάν μου ! Κα-
λὲ αὐτοὶ ἔδω θὰ φάνε τὰ μου-
σάκια τους !

"Η πανώρια Ταταμπού βλέ-
πει τὸν κίνδυνο. Σάν Έλληνίδο
ποδιναί, ἔχει μεγάλη καρδιά.

Μ' ἔνα πήδημα βρίσκεται ἀνά-
μερά τους. Ρωτάει τὸ μελαινό^ς
πυλικάρι :

— Εἶναι δικύ μου τὰ διαμάν-

τια, Γαούρ ;

— Ναί...

— Μπορῶ νὰ τὰ κάνω δ, τι
θέλω ;

— Ναί ..

"Η παρθένα Κόρη τῆς Ζούγ-
κλας χαμογελάει τώρα :

— "Ε, λοιπόν. Τὰ καρήκω στὴν
πόδ καλή φίλη μου. Στὴ Τζέϊν !

Άμέσως τραβάει τὸ σύντρο-
φο της. Παρατάνε τὸ σιδερένιο
κουτί μὲ τὸ θησαυρό. Φεύγουν
ἀνγά γιὰ τὸ βραχώδικο βουνό.

"Ο Ποκοπίκο κι' ἡ Χουχούν
τοὺς ἀκολουθοῦν. "Η κοντόχον-
τη πυγμαία μουρμουρίζει παρα-
πονιάρια :

— Καλὲ τύχη ποὺ σοῦ τὴν
ἔχουνε κι' οἱ... ἀσχημομούρες !

"Η Ταταμπού σκύβει μ' ἀνείπωτη λαχτάρα. "Αγκαλίζει τὸ
νεκρὸ κορμὶ τοῦ ὑπέροχου Έλληνα.

Μονάχου έμεις είμαστε αἰνυχες !
Έμεις οι... κούκλες, ποὺ νὰ μὴν
ἀβαιοκαθούμε !

‘Ο «Δυσθεόρατος "Αντρακλας»
της δίνει γερή καρπαζιά στὸ
σβέρκο :

— Χράπ ! Τράφα, μωρή Μαρι-
ζέλ ! Τέτοιες κούκλες σὰν και
σένα, τις βάζουν .. σκιάχτρα στ'
άμπελια !

‘Η Χουχούν τοῦ ἀνταποδίδει
τι .. χειραγία στὸ σβέρκο :

— Χράπ ! Τρομάρου νὰ σοῦρ-
θει, χρυσό μου ! Μὲ συγχωψεῖτε
πιᾶλας !

‘Ο Ταρζάν, η Τζέιν κι' ὁ Κρι-
γαμπού μένουν μονάχοι τῷρα
ἔξω ἀπ' τῇ σπηλιά τους.

‘Ο Αρχοντας τῆς Ζούγκλας
μετανοιῶντες γρήγορα γιὰ τὸν
ἀσχημο τρόπο ποὺ φέρθηκε στὸν
Γκαούρ. Μουρμουρίζει στὴ συν-
τρόφισσά του :

— Θὰ τρέξω νὰ τοὺς φτάσω !
Δὲν πρέπει νὰ χωριστοῦμε ψυ-
χαριμένοι. Θὰ ζητήσω συγγάμη.
“Λες πάρουν ἔκεινο τὸ κοντὶ μὲ
τὸ θησαυρό,

‘Η Αρχόντισσα τῆς Ζούγκλας
θυμώνει :

— Τὰ διαμάντια είναι δικά
μου ! Μοῦ τὰ χάρισαν ! Δὲν θὰ
τὰ δώσω ποτὲ πίσω ! Θὰ τὰ
στείλω στὴ μεγάλη και δοξασμέ-
νη Πατρίδα μας. Στὴν Αγγλία !
Μὲ τὸ θησαυρὸ αὐτὸ θὰ φτιά-
ξει κι' ἄλλα ἑκατὸ μεγάλα κι' ἀ-
νίκητα πολεμικὰ καράβια !

‘Ο Ταρζάν της ρίχνει ματιά
γεμάτη περιφρόνηση. Φωνάζει
ἄγρια :

— “Οχι ! Θὰ γίνει αὐτὸ ποὺ
λέω ! Εγώ είμαι ὁ Αρχόντας
τῆς Ζούγκλας ! Ή δική μας

Πατρίδα είναι πλεύσια και παν-
τοδύναμη ! Ομως η Πατρίδα
τοῦ Γκαούρ, φτωχιά κι' ἀδύνα-
μη ! Στὴν ἀθάνατη Ελλάδα πρέ-
πει νὰ χαρίσουμε τοὺς θησαυ-
ρούς !

‘Αμέσως ξεκινάει. Κάνει νὰ
τρέξει πρὸς τὸ μέρος πούφυγαν
οἱ δύο σύντροφοι.

‘Αλιμόνο ! Δὲν προφτείνει νὰ
κάνει λίγια βήματα ! Ξαφνικά
τ' ἀντικρυννὰ χαμόκλαδα σι-
λεύουν. Μέσ' απ' αὐτὰ ζελετά-
γεται ὁ Γκαούρ ! Στὸ δεξὶ του
χέρι κρατάει πιστόλι. Οὐρλιάζει
οὖν λυσσασμένο θερό :

— Σκῦλε, Ταρζάν ! Θὰ πεθά-
νεις πρὶν προφτασεις νὰ χαρεῖς
τὸ θησαυρὸ !

Ταντόχρονα πνοοβολεῖ. Λ-
δειάζει κατὰ πάνω του ὅλες τὶς
σφαῖρες τοῦ πιστολιοῦ του. Μιὰ
ἀπ' αὐτὲς τὸν βρίσκει στὰ στή-
νεια. ‘Ο Αρχόντας τῆς Ζούγ-
κλας βγάζει σπαραγκτική κραυγή.
Σωριάζεται κάτω ἀναίσθιτος.

‘Η Τζέιν κι' ὁ Κριγαμπού
τάχουν χάσει ! Γιὰ λίγες στυγ-
μές μένουν ἀκίνητοι. Μαρμαρω-
μένοι. Κυττάζουν μὲ τρόμο και
φρίκη τὸ κακὸ ποὺ γίνεται.

‘Ομως γρήγορα συνέρχονται
Κι' οἱ δύο μαζὶ τώρα, χύνονται
μὲ λύσσα πάνω στὸν Γκαούρ.
Μὲ νύχια και δόντια ζητάνε νὰ
τὸν σπαράξουν !

‘Ο μελαψὸς γίγαντας προφτεί-
νει. Δίνει μιὰ τρομερὴ γροθιά
στὴν πανώσια λευκὴ γυναίκα.
‘Άλλη μὰ στὸν καλόκαιρο Κρι-
γαμπού. Τοὺς σωριάζει και τοὺς
δύο κάτω !

‘Αμέσως σκύβει μ' ἀνείπωτη
λαχτάρα. Αρπάζει τὸ σιδερένιο
κοντὶ μὲ τὰ πολύτιμα διαμάντια.

Οι τρεῖς σύντροφοι ἀντικρύζουν τὸν Γκαούρ πάνω σ' ἐνα τρο-
μαχτικό τέρας.

Τὸ βάει στὰ πόδια. Τρέχει σὰν τρελλός. Τραβάει κατὰ τὸ νοτιά. Κατὰ τὸ μεγάλο λιμάνι τῆς θάλασσας!

Σὲ λίγες στιγμὲς χάνεται πίσω ἀπ' τὴν πυκνή κι' ἄγρια βλάστηση!

ΚΑΚΟΥΡΓΟΣ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΑΣ

Ἐξω ἀπ' τὴ σπηλιὰ βρίσκονται τώρα ἀναίσθητοι, ὁ Ταρξάν, ἡ συντρόφισσα κι' ὁ γιός του!

Πρῶτος συνέρχεται, ἀπ' τὴ γροθιὰ τοῦ Γκαούρ, ὁ Κραγιαρπόν. Μὲ μεγάλη δυσκολία καταφέρονται νὰ σενεφέρει τὴ Τζέεν.

Ἀμέσως κι' οἱ δυὸ μαζὶ, γονατίζουν πλάι στὸν τραυματισμένο "Αρχοντα τῆς Ζούγκλας.

Ἐντυχῶς. Ἡ σφαιρὰ τοῦ μελαιφοῦ γίγαντα δὲν ἔχει πειράξει τὴν καρδιά του. Ὁ Ταρξάν ἀγαπάντει ἀκόμα. Ζῆ!

Ἡ συντρόφισσα κι' ὁ γιός του κάνονται ὅτι μποροῦν γιὰ νὰ τὸν βοηθήσουν. Νὰ τὸν σώσουν. Ετοι δὲν ἀργοῦν νὰ τὸν ξαναφέρουν στὶς αἰσθήσεις του.

Καὶ νά: Σὲ λίγες στιγμὲς, γρήγορο ἀνθρώπινο ποδοβολητοφτάνει στ' αὐτιά τους.

Είναι ἡ πανώροι Ταταμπού. Φτάνει ἔξω ἀπ' τὴ σπηλιὰ ἀλαφιασμένη. Πίσω τὴν ἀκολουθοῦν ὁ Ποκοπίκο κι' ἡ Χουχού.

Ἡ μελαψή Ελληνίδα κυττάζει τὸν "Αρχοντα τῆς Ζούγκλας. Ρωτάει μ' ἄγωνία :

— Ποιός τὸν χιύπησε : Ήσυχος ὁ Γκαούρ ;

— Η Τζέιν τῆς φίγηνε ματιά γεμάτη περιφρόνηση Μουρμουρίζει :

— Ο «ἀγαπημένος» σου φέρθηκε σάν ενας ανανδρος κακούργος. Χτύπησε μὲ πιστόλη τὸ σύντροφό μου ! Χτύπησε ἀκόμα και μένυ, ποδμαι μιὰ γυναίκα. Και τὸν Κραγκαμπού, ποῦνα σῆνα παιδί ! Υστερα ἀρπάξε σάν ληστής τὸ θησαυρό. Τόβαλε στὰ πόδια !

— Ο Πεκοπίκο μουρμουρίζει :

— Έν τάξι ο μάγνας ! Τοὺς ἔμπασης τοὺς ἀδάμαντας ! Πολι ! Τὸν γονυστάρω, ἀδερφέ μου !

Η Ταταμπού ἀκούει τὰ λόγια τῆς Τζέιν. Τὰ μεγάλα μάτια τῆς σκοτεινεάζουν. Τὸ πανώρι πρόσωπό της παίρνει ἄγρια ἔκφραση. Σηρώνει τὸ κεφάλι ψηλά. Τινάζει μεγαλόπρεπα τὰ σηνορά μανθρα μαλλιά της. Αποκρίνεται περίφρανα :

— Ο Γκαούρ είναι "Ελληνας ! Κι' είας "Ελλήνας δὲν φέρνεται ποτὲ ἀνανδρα ! Ούτις γίνεται ληστής και κακούργος !

Η "Αρχόντισσα τῆς Ζούγκλας γίνεται θεριδί ἀνήκειρο. Δὲν μπορεῖ πιά νὰ συγκρατηθεῖ. Ιετιέται δρθή. Δίνει βάναυση στρωζιά στήν Ταταμπού. Οὐρλιάζει σάν μανιασμένη τίγρη :

— Φύγε, κακούργα ! Νὰ μή ας ξαναδοῦν τὰ μάτια μου !

Η Χουχούν ἐνθουσιάζεται. Ψευχρίζει στὸ νάνο :

— Κατὰ τὰ φαινόμενα, χρυσό μου, ή μιά θά πινέξει τὴν ἀλληλ.. Μονάχα ἐγὼ θὰ μείνω ἐντὸς τῆς Ζούγκλας. Ἐμένα θὰ γλέπετε και θὰ γλυκαινεται τὸ ματάκι

σας ! Μή συγγωρεῖτε κιόλας !

Ο Ταρζάν βλεπει τὶς δυο γυναικες ἔτοιμες νὰ πιστούν ἀπ' τὰ μαλλιά. Μὲ δυσκολία σηκυνεται ὡρθός. Μπαίνει ἀνάμεσα τους Μουρμουρίζει :

— Ο Γκαούρ είχε δίκην .. Εγώ φέρθηκα ἀσκημα. Τὸ κουτι μὲ τὰ διαμάντια δὲν ἤταν δικό μου. Δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ κρατήσω !.

Πιάνονται ἀνάσα. Συνεχίζει :

— Γύρισε στὸ βιονό ους, Ταταμπού... Ήσο' στὸν Γκαούρ ποὺς τὸν σύγχωρῷ γιὰ τὴν πυρωμένη οφαίλα ποὺ μοιούτειλε στὰ στήθεια. Ας ξήσει εύτυχιομένος μὲ τὸ θησαυρὸν ποὺ πίρε.. Μονάχι νὰ μὴ ξαναπεράσει ἀπ' τὴν σηλιά μας. Νὰ μὴ τὸν ξαναδοῦν τὰ μάτια μου !.. Χτύπησε μιὰ ἀντεράσπιση γυναικο, κι' ἔνα ἀδύναμο παιδί. Αύτο δὲν θὰ τὸ ξεγάσω ποτέ !..

Και νύ : Ο "Αρχοντας τῆς Ζούγκλας δὲν ἔχει προφτύσει νὰ τελειώσει τὰ λόγια του. Ο μεψόδος γίγαντας Γκαούρ μὲ τὸ υπόπολο στὸ χέρι φτάνει ξέχω ἀπ' τὴν σηλιά.

Μὲ τὴν λεψιη μιστιὰ ἀντικρύζει στὰ στήθεια τοῦ λεπροῦ γίγαντα τὴν πληγὴ τῆς σφαίρας. Παραξενεύεται. Ρωτάει χορέναι :

— Τί, ἔπαθες, Ταρζάν : Ποιός ος χτίτησε :

— Ο "Αρχοντας τῆς Ζούγκλας" ἀποχρίνεται :

— Έσύ, Γκαούρ I . . Έσύ μὲ χτίτησες !..

Ο μελαψός "Ελληνας δὲν καταλαβαίνει. Γυρίζει στὴν πανόραμα συντρόφοισσά του. Ρωτάει :

— Τί, τρέχει, Ταταμπού, Τί λέει ὁ Ταρζάν ;

‘Η περίμενη ‘Ελληνίδα δὲν προφταίνει ν' ἀποκριθεῖ. ‘Ο ‘Αρχοντας τῆς Ζούγκλας φωνάζει ἄγρια στὸ σύντροφό της :

— Φύγε Γκαούρι.. Είναι ντροπή σου νὰ ζητᾶς νὰ μᾶς ξεγέλασεις !.. Άφούν ἐσύ μὲ πυροβόλησες ! ‘Εσύ χτύπησες ἀνανδρα τὴ συντρόφισα καὶ τὸ γιό μου !.. Κι’ οἱ τρεῖς σὲ εἴδιμε μὲ τὰ μάτια μας !..

‘Ο μελαγός γίγαντας ἀκούει τὰ λόγια τοῦ Ταρζάν. Τὰ μάτια του σιγά—σιγά φωτίζονται. Τέλος τοῦ ἔξηγει :

— ‘Ακουσέ με, ἀδελφέ μου ! Μαζὶ μὲ τὴν Ταταμπού τραφούσαμε γιὰ τὸ βρυχώδικο βουνό μας... Σὲ μιὰ στιγμὴ φτάνουν σ’ αὐτιά μας ἀνθρώπινες πατημασίες... Λέω στὴ συντρόφισσά μου καὶ στοὺς νάνους νὰ περιμένουν. Τρέχω νὰ ‘δῶ τὶ συμβαίνει... Ψάχνω ἕδη.. Ψάχνω ἔκει... Ψάχνω δλόκληρη τὴν γύρῳ περιοχή. Δὲν βρίσκω κανέναν... ‘Η Ταταμπού μαζὶ μὲ τὸν Ποκοπίκο καὶ τὴ Χουχού, φαίνεται πώς βαρεθήκαν νὰ περιμένουν. Σαναγύρισαν στὴ στηλά σας... Φαντάστηκαν πώς βριοχόμουν ἕδω !..

‘Η πανώρια ‘Ελληνίδα βεβαιώνει :

— Ναι. “Ετσι είναι !..

‘Ο Ταρζάν ρωτάει :

— Τότε ποιὸς ήταν ὁ «Γκαούρ» ποὺ μὲ πυροβόλησε. Ποὺ χτύπησε τὴ Τζέιν καὶ τὸν Κρυγαμπού ; Ποὺ ἀρπαξε τὸ κοντὶ μὲ τὰ διαμάντια...

‘Ο Γκαούρ μοιφιουρίζει συλλογισμένα :

— Δὲν ξέρω... Αὐτὸν θὰ τὸ δοῦμε !.. Πέστε μου μονάχα: “Ο-

ταν ἔκπινησμα νὰ φύγω, κατὰ ποὺ τρόβηξα ;

‘Ο γιός τοῦ Ταρζάν τοῦ δείχνει τὸ νοτιά :

— Κατὰ ‘κει, Γκαούρ ! Κατὰ τὸ μεγάλο Λιμάνι !..

‘Ο Ποκοπίκο κουνάει τὸ κεφάλι. Φωνάζει στὸ μελαγό παλικάρι :

— Τόσο ξεχωσιάρης είσαι, ἀδερφέ μου ; Δὲν θυμάσαι κατὰ ποὺ τρόβηξες ; ‘Εμας ρωτᾶς νὰ ποῦ ποῦμε :

‘Η Χουχού μοιφιουρίζει ναζιάρικα :

— Καλὲ αὐτὸς ξεκουτιάθηκε, χρυσός μου ! Κρίμας ποδναι κι’ ἀνύπαντρο παιδί !..

‘Ο μελαγός γίγαντας τοὺς παιδικαλεῖ νὰ τὸν ἀκολουθήσουν :

— Έλατε δλοι μαζὶ μοι.. Τὸ μεγάλο σιδερένιο κοντί μὲ τὰ διαμάντια, είναι πολὺ βαρύ.. ‘Ο «Γκαούρ» ποὺ τὸ σηκώνει, δὲν θὰ μπορεῖ νὰ τρέξει. Θὰ προχωρεῖ ἀργά.. Γερήγορα θὰ τὸν φτάσουμε !..

“Ολοι τὸν ἀκολουθοῦν. Τριβάνε κατὰ τὸ νοτιά.. ‘Ομως ὁ ‘Αρχοντας τῆς Ζούγκλας, είναι ἀφάνταστα ἔξαντλημένος. Μέδισκοια καταφέρνει νὰ βαδίζει. Μένει πίσω... ”

‘Ο Γκαούρ δὲν χάνει στιγμή. Τρέχει κοντά του. Τὸν σηκώνει στὰ χέρια. Προσωρεῖ. Συνεγίζει τὸ δρόμο του...

· · · · ·
Και νά : Σαφνικά ἀλαλαγμοί καννίβαλων φτάνουν στ’ αὐτιά τους ! Μαζὶ καὶ πονεμένα βιογητά.

‘Ο μελαγός γίγαντας ἀφίνει κάτω τὸν ‘Αρχοντα τῆς Ζούγκλας. Τρέχει κατὰ ‘κει... Οι ἀλ-

λοι τὸν ἀκοίουσθούν,

‘Αλίμυνο ! Σὲ λίγες στιγμές τὰ μάτια τους ἀντικόνζουν κάτι τραγικό : “Ενα μπουλούκι ἄγριοι ίτιαγενεῖς χειποῦν μὲ τὰ κοντάρια τοὺς καὶ ποδοπιτᾶνε ἔνα μεσόκοπο λευκὸ ἄνθρωπο. Κάτω βρίσκεται ἄδειο τὸ μεγάλο κουτὶ τοῦ θησαυροῦ. Τὰ διαμάντια ἔχουν σκορπιστεῖ δεξιά κι’ ἀριστερά..

Οἱ καννιβαλοὶ παρατὰνε ἐτοιμάνατο τώρα τὸ λευκὸ ἄνθρωπο. Σκύβουν μὲ λαχτάρα. Μαζεύονταν τὰ πολύτιμα κι ἀστραφτερὰ πετράδια.

‘Ο Γκαούρ βγάζει τὴν τρομαχτική κραυγή του. Κάνει ν’ ἀντιλαλήσουντε τὰ γύρω βουνά !

Σὰν ματασμένο θεριὸ χύνεται πάνω στοὺς ἄγριους ἀφαπάδες. Τὸ τρομερὸ ρόπαλό του φέροντει βόλτες στὸν ἀέρα. Βουτζεὶ σὰν λυσσασμένος βορριάς !

Οἱ Καννιβαλοὶ τρομάζουν. Παθαίνουν πανικό. Τὸ βάζουν σὰν τρελλοὶ στὰ πόδια. Τρέχουν νὰ σιωθεῖν.

Πρῶτος ὁ Γκαούρ καὶ πίσω του ὅλοι οἱ ἄλλοι, „φτάνουν κοντά στὸ μεσόκοπο λευκό.

‘Ο ἀμοιδος βρίσκεται σὲ κακὰ χάλια. Περνάει τὶς τελευταῖες στιγμές τῆς ζωῆς του.

Οἱ ἄγριοι μαῦροι τοῦχουν κάνει ἀμέτρητες πληγὲς στὸ κορμό.

Τοῦχουν σπάσει τὸ κεφάλι. Τα μακρὰ μαλλιά καὶ γένεια του, ἔχουν βαφτεῖ κόκκινα στὸ αἷμα !

Σηκώνει τέρα τὰ θολὰ μάτια του. Ψιθυρίζει ἀργά. Ξεψυχτισμένα :

— ‘Ο Θεὸς μέ τιμωρεῖ δίκαια γιὰ τ’ ἀμέτρητα ἐγκλήματα ποιῆγω κάνει, Εἰμαι ὁ Τάλλ. “Ενας κακούργος ἐπιστήμονας ! ” Ήρθε στὴ Ζούγκλα τ’ ἀρπάξω τὸ σιδερένιο κουτὶ μὲ τὰ πολύτιμα πετράδια. Μὲ τὰ μυοτικὰ τῆς ἐπιστήμης μου μποροῦσα νὰ κάνω θαύματα. ‘Εγὼ μεταμόρφωσα τὸν Γκαούρ σὲ τερατόμορφο ἀράτη. ‘Εγώ ἔφτιαξα τὸ τέρας ποὺ εἴδατε. ‘Εγὼ πρίν ἀπὸ λίγη ηρθα στὴ σπηλιά σας μὲ τὴ μορφὴ τοῦ Γκαούρ. ‘Εγώ πυροβόληση.

‘Ο ἐτοιμοθάνατος λευκὸς σταυρατέι γιὰ λίγο. Παίρνει δύσκολες ἀνάσες. Σιννεχίζει :

— ‘Ομως τίποτα δὲν κατάφερα. Τὰ διαμάντια τ’ ἀρπάξαν οἱ Καννιβαλοὶ ! Τώρα θ’ ἀρπάζει καὶ τὴν ψυχὴ μου ὁ χάρος !

Ταυτόχρονα γέρνει ἄτονα τὸ κεφάλι του Μένει ἀκίνητος. ‘Εχει ξεψυχήσει !

‘Ο Ποκοτίκο κυττάζει τὸ νεκρὸ δύσπιστα. Τοῦ λέει :

— ‘Ε, μπάρμπα Τέτοιε ! Κι’ ἄλλη μιὰ φορὰ μοῦ τὴν ἐσκασες ἔτοι !

Τραβιάνει μεγαλόπρεπα τή θρυ.
Λική σκουφιασμένη χατζάρα του
Κάνει τά πάρει τό κεφάλι του
νεκρού.

‘Ο Γκαούρ προφταίνει. Του
δίνει μιά γερή κλωτσιά! ‘Ο νύ-
νος τινάζεται δέκα βήματα πέ-

οι. Τρίβει τά πονηρένα λιθινά
του. Στριγγλίζει ἄγρια :

— ‘Αφήστε με μωρέ! “Αν δὲν
τὸν σφάξω θά... ξαναζωντανέ-
ψει!

ΝΙΚΟΣ Β. ΡΟΥΤΣΟΣ

ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΤΡΙΤΗ:

Διαβάστε όλοι τὸ τεῦχος ἀριθ. 23

“ΟΙ ΦΩΤΙΕΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ,,

Γραμμένο ἀπὸ τὸ ΝΙΚΟ Β. ΡΟΥΤΣΟ

Είναι χίλιες φορὲς καλύτερο ἀπὸ όλα
ὅσα ἔχετε διαβάσει μέχρι σήμερα.

ΕΠΙΣΗΜΑ

Ρίχτε μιὰ ματιὰ σιήν ‘Αλληλογραφία τοῦ τεύ-
χους ποὺ κρατᾶτε στὰ χέρια σας. Θὰ βρῆτε κάτι,
ποὺ θὰ σᾶς προσφέρει μεγάλη χαρά.

Ποὺ θὰ σᾶς ἐνθουσιάσει :

‘Ο «ΓΚΑΟΥΡ - TAPZAN» θὰ σᾶς προσφέρει κά-
τι ποὺ δὲν τόχει προσφέρει μέχρι σήμερα κα-
νένα ἄλλο Περιοδικὸ τοῦ Κέρσου!

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

‘Αγαπητοί μου φίλοι κι’ ἔχθροι :

Στήν αλληλογραφία τοῦ προηγούμενον τεύχους, σᾶς μίλησα γιὰ ἓνα θλιβερὸ ζήτημα. Γιὰ τὸ γνωστὸ δημοσίευμα τῆς ‘Αθηναϊκῆς ποὺ ἡ ἀνακριθειά του ἀρχικὲς ἀπ’ τὴν πρώτη λέξῃ τοῦ κειμένου, καὶ τέλειωνε στήν ὑπογραφῇ τοῦ ἐν πλάνῃ εὐρισκομένου συντάκτου του καὶ ἔξαιρετικοῦ δημοσιογράφου κ. Ν. Καπιτόγλου.

Σᾶς παρεκάλεσα μάλιστα νὰ γράψετε δὲ, ἵνα είναι δυνατόν, οὐδὲν ἴδιοκτήτη τῆς ἐφημερίδος κ. Ιωάνν. Παπαγωργίου, καὶ νὰ τὸν παρακαλέσετε, εὐγενικά καὶ μὲ σεβασμό, νὰ ἐπιτρέψει στὸν κ. Ν. Καπιτόγλου νὰ κάνει τὴ διάφευση καὶ ἐπανόρθωση ποὺ μᾶς ὑποσχέθηκε. ‘Ελπίζω τῶς κανένα παιδὶ ἀπ’ ὅσα πιστεύουν πώς ἔχω δίκηο, δὲν θ’ ἀρνηθεῖ νὰ μοῦ κάνει αὐτὴ τὴ μικρὴ χάρη!..

* * *

Καὶ τώρα στὸ 3έμι μας :

Στὸ τεύχος αὐτὸ θὰ μιλήσουμε σήμερα γιὰ κάτι πολὺ πολὺ ἐνδιαφέρον καὶ ευχάριστο.

Δοιπόν : Δυδ δίδυμα ἀδέλφια, ἥληνόπουλα ἀπὸ τὴ Νέα Χορκι, δι’ Γιώργος καὶ δι’ Κώστας, γιοὶ τοῦ βαθύπλουτου δμογενοῦς μεγαλοβιομήχανου Μιλτιάδη Χρηστίδη, είχαν τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ στείλουν ἔνα μεγάλο καὶ πολύτιμο δδρο. ‘Η σέξια του ἔπειρανάει τὰ 25 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Τὸ δῶρο τους είναι μιὰ μεγάλη καὶ τελειότατη ἡλεκτρικὴ συ-

οκευὴ φωτοληφρίας. Σὰν αὐτὲς ποὺ χρησιμοποιοῦν οἱ μεγαλείτεροι Ραδιοφωνικοὶ Σταθμοὶ τῆς Αμερικῆς.

Τὸ μηχάνημα αὐτὸ ἀποτυπώνει μὲ ἀπόλυτη ἀκρίβεια, πάνω σὲ ειδικὴ πλαστικὴ ταινία, κόψε φωνὴ καὶ ἥχο. Τὰ ἀποδίδει δὲ ἀμέσως σὰν φωτόγραφικὸς δισκος.

‘Ο Γιώργος Χρηστίδης είναι φανατικὸς Γκαλουρικός, καὶ δι’ Κώστας, διδύμος ἀδελφός του, φανατικὸς Ταρζανικός. Είναι συνδρομητὲς τοῦ Περιοδικοῦ μας καὶ κάθε βδομάδα τοὺς στέλνουμε τὸ τεύχος μὲ τὸ δεροπορικὸ ταχυδρομείο. Διαβάζουν μ’ ἐνδιαφέρον τὸν «Γκαλούρ—Ταρζάν»

κι' είναι ένθουσιασμένοι ἀπ' τις συναρπαστικές περιπέτειές του.

Το πολύτιμο δῶρο τους συνωδεύουν μ' ἔνα τεράστιο γράμμα. 'Ολόκληρο τὸ τεῦχος μας, δὲν θὰ χωρούσε νὰ δημοσιευτεῖ.

Σις παρανέτω μονάχα μιὰ περιοπή του :

«... Κάποτε, ἀγαπητέ μας συγγραφέα, διαβάσαμε στὴν Ἀληλυγραφία τοῦ «Γκαούν-Ταρζάν» πώς ἐργάζεστε 20-24 ὥρες τὸ εἰκασιετρωρό! 'Επειδὴ ἡ ὑπεράνθρωπη αὐτὴ ἐργασία θὰ καταστέψει ἀσφαλῶς τὴν ὑρεία σας *κι'* ἐπειδὴ θέλουμε νὰ ξῆστε χίλια χρόνια γιὰ νὰ μᾶς γράψετε τὸ ὑπέροχο καὶ πανειωτικὸν αὐτὸν ἀναγνωσμα, πήραμε μιὰ ἀπόφαση: Μὲ δικές μας οἰκονομίες καὶ μὲ χρήματα τοὺς πατέρας, σᾶς ἀγόρασμε ἔνα μηχάνημα Φωνοληψίας. Τὸ καλύτερο ποὺ βρήκαμε στὰ εἰδικὰ καταστήματα τῆς Νέας 'Υδροης,

«Τώρα μὲ τὴ συμβούλη αὐτὴ θέν θὰ χρειάζεται νὰ γράψετε τόσες ὥρες σκυμμένος στὸ γραφεῖο. 'Ετσι ὅπως σᾶς βλέπουμε στὸ σκίτσο τῆς 'Ἀληλυγραφίας. Θὰ μπορεῖτε πιὰ νὰ ξαπλώνετε σὲ μιὰ πολυνθρόνα, ἡ καὶ στὸ κρεβάτι σας. *Κι'* αὐτὰ ποὺ θὰ γράψατε μὲ τὸ στυλό, θὰ τὰ λέτε μὲ τὸ στόμα. Τὸ μηχάνημα *θ'* ἀποτυπώνει τὴ φωνὴ σας. 'Υστερα μιὰ δικτυλογράφος θὰ παίρνει τὴ συσκευή. Θὰ γυρίζει ἔταν ἀλλο διακόπτη, *θ'* ἀκούει αὐτὰ ποὺ εἴπατε καὶ θὰ τὰ γράψει..

«Μ' πότε τὸν τρόπο θὰ μπορεῖτε νὰ τελειώνετε γρήγορα τὴ συγγραφικὴ ἐργασία σας καὶ

νὰ μὴ ηνοράξεστε τόσο πολύ...

«Σᾶς παρακαλοῦμε ἀκόμα μόλις λάβετε τὸ μηχάνημα, νὰ μὴ μᾶς ἀπαντήσετε μὲ γράμμα. 'Αλλὰ μὰ μιλήσετε μπροστά στὸ μικρόφωνο καὶ νὰ μᾶς στείλετε τὴν ταινία. 'Ετσι θὰ χαροῦμε κι' ἐμεῖς πολὺ ν' ἀκούσουμε τὴ φωνὴ τοῦ ἀγαπημένου μας συγγραφέα...

»Ἐπίσης, ἂν αὐτὸν δὲν σᾶς πάγει ιδόπιο, θὰ ξεταγμένη γιὰ μᾶς ν' ἀκούσουμε καὶ τὶς φωνές ἀπὸ μερικὰ 'Ελληνόποντα, Γκαουρινοὺς καὶ Ταρζάνινοὺς. Τὰ λόγια ποὺ θὰ ποῦν, ἀς είναι ἔνας χαιρετισμὸς γιὰ τὴ δοξασμένη *κι'* ἀθάνατη Πατρίδα μας. 'Ετσι θὰ μπορέσουμε νὰ τ' ἀγαπεταδώσουμε ἀπ' τοὺς ἕδω Ραδιοφωνικοὺς Σταθμούς. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο η φωνὴ τῶν ἀναγνωστῶν σας *θ'* ἀκούστει ἀπ' ὅλα τὰ Ἑλληνόποντα ποὺ ζοῦν σημεπισμένα στὴ γῆ...

'Η χαρά μου γιὰ τὸ μεγάλο αὐτὸν δῶρο τοῦ Γιώργου καὶ τοῦ Κώστα Χρηστίδη, είναι ἀπειγοραπτή. Τὸ μηχάνημα φωνοληψίας ἔφτασε στὰ χέρια μου. Τὸ δοκίμασμα ἀμέσως. Λειτουργεῖ θαυμάσια!

Στοὺς μικροὺς δωρητὲς καὶ στὸ σεβαστό μου πατέρα τους, ἔστειλα μιὰ εὐχαριστήριο φωνητικὴ ἐπιστολή.

Καὶ τώρα προσκαλῶ ὄλους τοὺς ἀναγνῶστες καὶ τὶς ἀναγνώστριες τοῦ «Γκαούν-Ταρζάν» νὰ χαροῦν μαζὶ μου, τὸ ὑπέροχο αὐτὸν δῶρο.

«Ἄς ἔτοιμάσουν ἔνα μικρὸ χαιρετισμὸ «στὴ δοξασμένη *κι'* ἀθάνατη 'Ελλάδα» ὥπως γράψουν

δό Γιωργος κι' δό Κώστας, κι' ας ἔρχονται κάθε Κυμακή στά Γραφεία μας, ('Αγίου Μελετίου 93β) νά τους γίνεται ή σχετική φωνοληψία. 'Αμέσως και τήν ίδια στιγμή, ἀπ' τό μεγάφωνο τῆς συσκευῆς, θὰ ξυνακούνε τή φωνή τους κι' θά δύσα είπαν.

Ο «χαρεστισμός» πού γράφω πάρα πάνω, θά είναι κάτι παρόμοιο μὲ τις ἐκθέσεις ποὺ μοῦ στείλατε στό διαγωνισμό μὲ θέμα: «Γιατί πρέπει νά μαστε περιφέραντε πού γεννηθήκαμε «Ελληνες».

Γράψτε δια σχετικό θέλετε. Φτάνει νά είναι δύμορφα λόγια γιά την Πατρίδα μας Τὴν 'Ελλάδα!.. «Οσοι μπορεῖτε νά γράψετε στίχους, ἐτοιμάστε ένα ποίημα.

Φροντίστε μονάχα νά είναι ἀπό 50 ὥστε 200 τό πολὺ λέξεις.

Τὰ κείμενα αυτά δὲν θὰ μᾶς τά στείλετε. Θὰ τὰ έχετε μαζί σας, ὅταν θὰ ἔλθετε στά Γραφεία μας γιά νά τὰ διαβάσετε μπροστά στὸ μικρόφωνο, και νά γίνει η φωνοληψία.

Τις τωνίες μὲ τή φωνή σας θὰ τις στέλνουμε στήν 'Αμερική. «Ετοι δὲν ἀποκλείεται νά τις ἀκούσετε κι' ἀπ' τό φωνοδόφωνο.

Όσο γιά τους ἀναγνῶστες μας τῶν 'Επαρχιῶν, πολὺ σύντομα θὰ στείλουμε τὸ μηχάνημα στὶς περισσότερες πόλεις τῆς 'Ελλάδας. Κυρίως ο' ἔκείνες ποὺ ξοδεύονται τὰ περισσότερα τεύχη «Γκαούρ—Ταρζάν».

* * *

Τελειώνοντας, ἀγαπητοί μου φίλοι κι' ἔχθροι, θὰ κάνω μιὰ ἑζήγηση: Δικαίωμα νά λάβουν μέρος σὲ φωνοληψία ἔχουν μό-

νού οἱ ἀναγνῶστες μας. Καὶ ἀναγνώστης είναι ἔκεινος ποὺ ἀγοράζει και διαβάζει κάθε βδομάδα τὸν «Γκαούρ—Ταρζάν».

Καὶ φυσικά, γιὰ νά μᾶς τὸ ἀποδεῖξει αὐτό, πρέπει νά φέρει νά σφραγίσουμε τὰ τεύχη του ἀπὸ τὸν ἄριθμο 1 μέχρι τὸ 22.

Αὐτό γίνεται γιὰ νά μὴν ἀπασχολεῖται τὸ μηχάνημα μὲ τὰ «ἔξυπνα ἔκεινα παιδιά» ποὺ ποτὲ δὲν διάβασαν «Γκαούρ—Ταρζάν» κι' ὅμως μᾶς ζητάνε ταυτότητες και πινακοθήκες. Λύτα τὰ ίδια παιδιά θὰ τρέξουν τώρα πρώτοι και καλύτεροι, νά κάνουν τωνοληψία.

«Ομοις δχι! Τὸ μηχάνημα ποὺ μᾶς ἔστειλαν δῶρο ἀπὸ τήν 'Αμερική, ἀνήκει μόνον σ' ἔκεινος και σ' ἔκεινες πού μᾶς ἀγαποῦν και μᾶς ὑποστηρίζουν.

Στὸ ἔρχομενο τεύχος θὰ δημοσιεύσω κάτι, ποὺ ἐνδιαφέρει ὅλους τους ἀναγνῶστες μας πού μποροῦν και τραγουδοῦν.

Ἐμπρόδες λοιπόν! «Οσοι θέλετε ν' ἀκούσετε τή φωνή σας, τακτοποιεῖστε τὰ τεύχη σας. «Οσοι τυχὸν σᾶς λείπουν μπορεῖτε νά τ' ἀγοράσετε ἀπ' τὰ Γραφεία μας πρὸς 1500 δραχ. τὸ ἔνα.

* * *

Καὶ τώρα λίγη ἀλληλογραφία:

Κ. Μούτλαν, Πειραιᾶ, Ν. Νταλαμᾶγκον, Πρέβεζα. Α. Σκούραν, Συλόκαστρον. Σχετικὰ μὲ τις φριγοῦρες διαβάστε στὸ 16 τεύχος. Γ. Περιλέκαν, Πάτρας. Η ἐκθέσίς σου ἔξαιρετική. Χ. Ρούφαν, Αθήνας. Στείλε διευθύνσεις διὰ ταυτότητες. Γ. 'Αντωνίου, Κύπρον. Ε'Η ταχεῖα ἀποστολὴ τευχῶν στήν πόλιν σας ἐτακτοποιήθη. Κ. Λαδόπου-

λον. Πειραιᾶ. Στείλε τις ταυτότητες δι' ἄλλαγήν. **Γ. Παπαϊωάννου,** Ἀλιβέριον. Εύχαριστῶ. Διὰ τὸν κατάλογον τῶν περασμένων τευχῶν ν' ἀποτανθῆς εἰς τὴν «Ἄγκυρα», τῆς δὲ δευτέρας ἐποχῆς διάβυσος σχετικά στὰ τεύχη μας. **N. Ζωγραφάκην,** Λαμία. Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλά σου λόγια καὶ τὴν φωτογραφία σου. Ἡ ἀποστολὴ τευχῶν ἔτακτοποιήθη. **Ιστοριοῦλες** δὲν δημοσιεύομε, τὸ περιοδικό μας εἶναι μικρό. **Π. Καλούδην.** Πειραιᾶ. Ὁ Ποκοτίκο διάβασε τὸ γράμμα σου καὶ γέλασε πολὺ. **T. Τσακιρίδην,** Γουμένισσα. Διάβασε στὸ τεῦχος, **O. Τσαγγαράκην,** Σητεία Κρήτης. Ἡ Διγίς Ρένα σᾶς εὐχαριστεῖ γιὰ τὰ καλά σας λόγια. **Δ. Κουραφάλον,** Αθήνας. Κάθε Κυριακὴ δέχομαι ἀναγνώστας στὸ σπίτι μου Ἀγ. Μελετίου 93β ἀπὸ 9-1. **Δ. Στεφρίον,** Ξιφώνεια Πέλλης. Συγχαρητήρια γιὰ τὴν δράση σας. Τὰ τεύχη ποὺ ζητᾶς δὲν ἔξεδόθησαν ἀκόμα **I. Σπανόν,** Νίκαια. Μπορεῖς νὰ στείλεις χρήματα. **I. Μανούλην,** N. Ἐλβετία Κυριακῇ. Οἱ φυγοῦντες θὰ τυπωθοῦν σὲ χαρτόνι. **K. Τσαπράκαν,** Ἐλασσόνα. Χρήματα ἔληφθησαν. Κονκάρδες δὲν ἔ-

τοιμάσθηκαν. **Αγγελικὴ Μεχαλίδου,** Ἀμφίσσα. Ἡ ἔκθεσίς σου ἔξαιρετική. **I. Περδικομάτην,** Ἐδυν. Ὁρφ. Λαμίας. Ἡ ἔκθεσίς σου ἔξαιρετική. Εὐχαριστῶ ὅλους σας. **I. Κορακάτίτην,** Κέρκυρα. Στείλε διευθύνσεις γιὰ ταυτότητες. Γιὰ τὶς εἰκόνες διάβασε στὸ 16ο τεῦχος. Χρήματα ἔληφθησαν. **I. Δαβόν,** Κοζάνη. Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλά σου λόγια καὶ τὴν φωτογραφία σου. **E. Αλέξην,** Αγ. Νικόλουν Κρήτη. Διστυχῶς δὲν εύκαιρω δι' ἀποστολὴν βιβλίων. **A. Παραγιωτόπουλον,** Κόρινθον. Ἡ ἔκθεσίς σου ἔξαιρετική. Ἡ ταυτότης σου ἔσταλη. **K. Νικολαΐδην,** Ἀριδαία Ἀλπωμίας. Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλά σου λόγια. Ἡ ἀποστολὴ τευχῶν σύντομα θὰ τακτοποιηθεῖ. **M. Δημακάκον,** Κροκεά. Δὲν ἔχει σημασία ἂν δὲν ἔχεις ούμαδα. **A. Τάγκαν,** Πρέβεζα. Ἡ ἔκθεσίς σου ἔξαιρετική. **K. Σεμερούπουλον,** Χαλκίδα. Οἱ φιγοῦντες θὰ τυπωθοῦν σὲ χαρτόνι. **K. Ζημίδην,** Βλάστη. Εὐχαριστῶ ὅλους σας.

Σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ἀγάπη καὶ τὸ ἐνδιαφέρον.

Ο Κος ΝΙΚΟΣ

ΔΕΧΟΜΕΘΑ ΠΡΟΣ ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑΝ τὰ τεύχη «Γκαούνε — Ταρξάν» ἀπὸ 1-12 καὶ «Ποκοπίκο» ἀπὸ 1-8.

Ἡ βιβλιοδεσία μὲ καλλιτεχνικό ἔξωφυλλο στοιχίζει δρχ. 5.000. — Οἱ Ἀναγνώστες τῶν Ἐπαρχιῶν ἐπιβαρύνονται μὲ δρχ. 2.000 ἐπὶ πλέον διὰ ἔξοδα ἀποστολῆς.

Στὰ Γραφεῖα μας πωλοῦνται πλήρεις τόμοι «Γκαούνε — Ταρξάν» ἀπὸ 1-12 δρχ. 20.000 ως καὶ «Ποκοπίκο» ἀπὸ 1-8 δρχ. 10.000. Δι' ἀποστολὴν εἰς Ἐπαρχίας, ἐπὶ πλέον δρχ. 2.000 γιὰ κάθε τόμο,

ΠΡΟΣΟΧΗ! ΠΡΟΣΟΧΗ! ΠΡΟΣΟΧΗ!

Τ Θ

ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΦΩΝΟΛΗΨΙΑΣ

ἔφθασε ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν

ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΜΑΣ

**μηδεροῦν νὰ μιλήσουν
καὶ νὰ ἀκούσουν ἀμέσως τὴ φωνή τους.**

ΚΑΝΕΝΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

**δὲν ἔχει προσφέρει ποτὲ στεὺς ἀναγνῶστες του
μιὰ τέτοια ἀπόλαυση.**

ΟΙ ΦΩΝΟΛΗΨΙΕΣ ΤΟΥ «ΓΚΑΟΥΡ—ΤΑΡΖΑΝ»

ἀρχίζουν ἀπὸ τὴν Κυριακήν.

**Δεκτοὶ γίνονται μόνον οἱ πραγματικοὶ
ἀναγνῶστες τοῦ τεύχους μας.**

ΚΑΝΕΝΑ ΠΑΙΔΙ

**δὲν πρέπει νὰ μείνει χωρὶς νὰ στείλει
ζωντανὸ χαιρετισμὸ στὰ Ἑλληνόπουλα
ὅλου τοῦ Κόσμου.**

ΔΙΑΒΑΣΤΕ

**τὴ στήλη Ἀλληλογραφίας τοῦ τεύχους ποὺ
κρατᾶτε στὰ χέρια σας. Θὰ βρῆτε ὅλες τὶς λε-
πτομέρειες γιὰ τὶς**

ΦΩΝΟΛΗΨΙΕΣ «ΓΚΑΟΥΡ—ΤΑΡΖΑΝ»

ΝΙΚΟΥ Β. ΡΟΥΤΣΙΟΥ

ΟΠΥΡΓΟΣ με τα ΤΕΡΑΤΑ

πρωτότυπη
Φανιασίδια,
για παιδιά

Γνοίξει. Κάνει νὰ βγει ἀπ' τὴν πόρτα τῆς καλύβας. Νὰ φύγει.

Ο Χρυσαντός ἀπίώνει τὴν φτερούγα του. Φράζει τ' ἄνοιγμα. Λέει στὸν πραγματικὸν Ἀρσένη:

— Πιστεύει πῶς ελδες καλά και καμάρωσες τὸν ἑαυτό σου. "Οπως ήταν ποινή γίνεις αὐτὸς ποὺ εἶσαι τώρα . . . 'Ελπίζω πῶς ποτὲ πιὰ δὲν θὰ θελήσεις νὰ ξαναγυνίσεις σ' αὐτὰ τὰ χάλια..."

— Ποτέ! ζωυσαντέ μου! Ποτέ!

Τὸ τεράστιο πουλί σπρώχνει τώρα τὸν κακὸ Ἀρσένη κοντά στὸν καλό! Χτυπάει ἐλαφρὰ τὰ κειφάλια τους μὲ τὸ χρυσό του ϕάρμακος. Κάνει τὰ παιδιά νὰ ξανασμήσουν πάλι σὲ ἔνα. "Οπως ἀποριθῆς χιλὲς εἶχαν χιροίσει σὲ δυό.

Τυῦ ξαναλέει ὁ Ἀητός :

— Καὶ τώρα ἀγαπητέ μου Ἀρσένη, ο καυός ἑαυτός σου χάθηκε μέσα στὴν καινούρια σου ψυχαρέη. Ἀπὸ σένα ἔξυρτάται νὰ μὴ τὸν ξαναφήσεις γὰ κυβερνήσει τὴν γυνή σου.

ΜΑΘΗΜΑ ΠΑΝΩ

ΣΤΑ ΣΥΝΝΕΦΑ

Δικρυσμένος δ 'Αρσένης ἀρχίζει τώρα νὰ σκάβει στὴ μεση τῆς καλύβας. Ἐκεῖ θὰ θάψει τ' ἀγαπημένο νεκρὸ κορμὶ τῆς ἀξέχαστης Γιαγιᾶς του.

Τέλος καταφέρνει ν' ἀνοίξει ἓνα βαθὺ λάκκο. Σηκώνει τ' ἀψυχο κουφάρι. Τ' ἀποδέτει κάτω τὰ εὐλαβικά.

Ξαναρρίζει τὰ χώματα. Καρφώνει ἓνα σταυρὸ ἀπὸ δυὸ χοντρὰ κλαδιά βελανιδιᾶς. Μαζεύει παπαρούνιες κι' ἀγριομαργαρίτες. Στολίζει τὸ μνῆμα ὅσο μπορεῖ καλύτερα . . . "Υστερὰ βγαίνει πάλι ἔξιο. 'Αρχίζει νὰ φάγηει δεξιά κι' ἀριστερά. Ζητάει νὰ βρει τὴν καλὴ μαύρη Κοττούλα ..

"Ομως ἔκεινη πουθενά δὲν φαίνεται. Ἐγειρᾷ καθεῖται.

Τέλος ξαναγυρίζει κοντά στὸν Ἀητό. Μὲ δάκρυτα στὰ μάτια τὸν παρακαλάει :

— Καλέ μου Χρυσαντέ! . . . 'Εσὺ ποὺ τόσο πολὺ μὲ βοήθησες καὶ τόσα καλά μοῦ 'χεις

κάνει, συμβούλεψέ με και τώρα.
Που θὰ βρῶ την ἀγαπημένη
μου μαύρη Κοττούλα ; "Λια την
έχω κοντά μου θὰ νομίσω πώς
βλέπω τή χαμένη μου Γιαγιά..."

"Ο Ἀητέδης ζουνέι θλιβερά τὸ
κειράλι του. Μονομονιζεῖ :

"Ἡ Μαύρη Κόττα ποὺ ξη-
τᾶς είναι ή Μητέρα μου ! Μήν
ξεγνᾶς πώς αὐτή γέννησε και
κλώσσισε τ' αὐγό πού βγῆκα ! ..
Ποτὲ λοιπόν δεν θὰ μπορέσουν
νὰ την ξαναΐδουν τὰ μάτια σου.
Γιατ' είναι θρονιασμένη τώρα
στή βασιλική φωληά της ! Μόνο
ἄν μπορούνες νὰ φτάσεις καρ-
μάλα φορά ώς έκει... Άλλά είναι

πολὺ-πολὺ δύσκολο... Ισως δ-
δύνατο γιατί έναν ἄνθρωπο ! ..

"Ο Ἀρσένης φωτάει συλλογι-
σμένος :

— Καὶ ποῦ βρίσκεται η φω-
ληά της ;

— Ψηλά, πολὺ ψηλά ! .. Στήν
πιο ψηλή κορφή τοῦ βουνοῦ τῆς
Ἀγάπης ποὺ λέγεται Θυσία ! ..
Μόνο σάν φτάσεις μονάχος σου
σ' αὐτή την Κορφή, θά χεις
τη γαρά κ' εύτυχία ν' ἀντικρύ-
σεις τή Μαύρη Κόττα ! .. "Οι
χάρη ξηιήσης τότε ἀπ' αὐτήν
θὰ στήν κάνει ! .. Καὶ νεκρός
άκομα νά 'σαι θὰ σ' ἀναστή-
σει ! ..

«ΓΚΑΟΥΡ - TARZAN»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗΣ ΠΝΟΗΣ

Ἄριθμ. τεύχους 22

Τιμή τεύχους Δρχ. 2.000

ΑΘΗΝΑΙ 11 ΜΑΡΤΙΟΥ 1952

ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΕΣ :

ΟΛΑ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ :

Γιὰ τὴ σύνταξη καὶ ἔδοση : **ΝΙΚΟΣ Β. ΡΟΥΤΣΟΣ**

·Οδός Αγίου Μελετίου 93β.

Γιὰ τὴν ἐκτύπωση: **ΛΕΩΝ·Α·ΚΑΙΤΑΤΖΗΣ** 'Αναξαγόρα 20

Προσωρινὰ Γραφεῖα :

Τυπογραφεῖο ΚΑΙΤΑΤΖΗ - 'Αναξαγόρα 20 - ΑΘΗΝΑΙ
(Πίσω απ' τή Δημαρχία)

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ: Γιὰ ένα χρόνο δρχ. 130.000.

Γιὰ τὸ Ἐξωτερικό Δολλάρια 12.

Γιὰ δσους ἀνήκουν σὲ 'Ομάδες Γκαουρικῶν
ή Ταρζανικῶν, δραχ. 84.500, ή Δολλάρια 8.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ Ι. ΡΕΚΟΣ

ΟΔΟΣ ΕΓΝΑΤΙΑΣ 61-Θ Ε Σ Σ Α Λ Ο Ν Ι Κ Η
ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΜΑΣ

Ο ΘΡΥΛΙΚΟΣ ΕΔΕΝΙΑΣ ΓΙΓΑΝΤΑΣ ΓΚΑΟΥΡ

ΤΙΜΗ, ΔΡΧ. 2.000